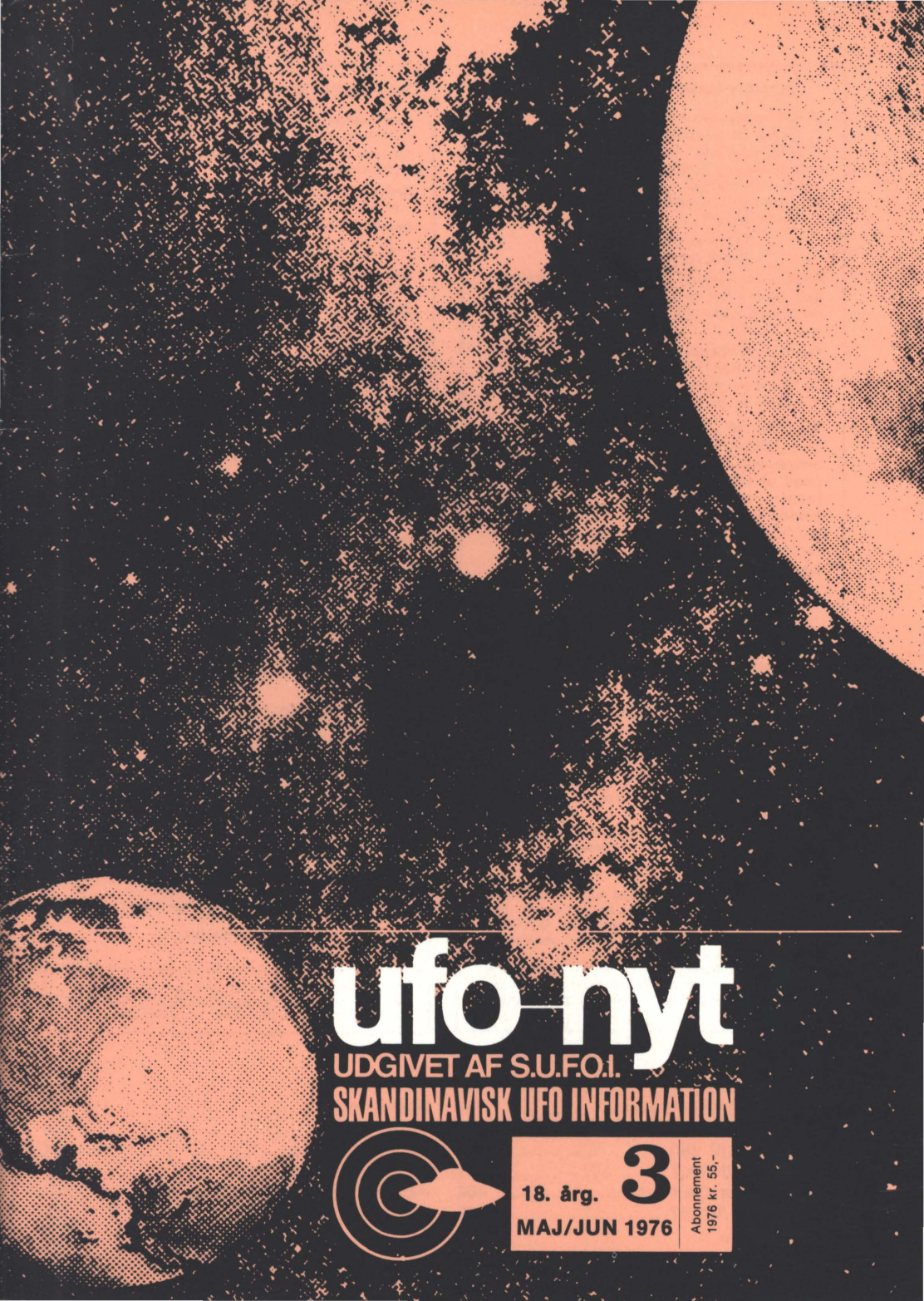

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

18. årg.

3

MAJ/JUN 1976

Abonnement
1976 kr. 55,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er - uidentificerede flyvende objekter - ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.

SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12¹, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N., tlf. Ægir 10529.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 55,00 for året 1976) til regnskabskontorets giro nr. 9117725; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N. Tlf. Ægir 10529.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 9 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL – SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's DUPLIK: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

REPRÆSENTANT FOR VESTSJÆLLAND: Ebbe Truelsen, Milttoften 2, Madslande, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Kong Hansgade 18, 9000 Aalborg, tlf. (08) 12 98 21.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

INDEHOLDER bl. a.:

UFO'er i Danmarks Radio	91
Ufologi	94
Tilfældet Diaz (2. del)	97
Nyt dansk UFO-foto?	100
UFO-rapporter, Danmark	102
Balloner over Århus?	112

Scandi-rapport	114
Kig på himlen	119
Rumfarts-notitser	121
Moskva Radio om UFO'er	123
Astronomi-professor tog UFO-fotos	126
Tilfældet profeten Ezekiel	128

UFO'er i Danmarks Radio

Et program med emnet UFO'er løb af stablen, torsdag, den 11. marts kl. 14.00-14.45 på program I. Udsendelsen »Danmarksprogrammet« belyser et aktuelt emne Danmarks-kortet rundt i samarbejde med Danmarks Radios distrikter og lytterne. Denne gang var man altså kommet til UFO'erne.

Erik Svensson og Elisabeth Amdisen introducerede emnet for lytterne samt præsenterede de medvirkende, der var indkaldt til denne specielle lejlighed. I Århus-studiet havde man overpolitibetjent Evald Hansen Mårup, SUFOL's områdeleder for Midtjylland, astronomistuderende Ole J. Knudsen samt magister Aage Skjelborg. I studiet i Odense sad astronomen Henrik Stub, og i Næstved-studiet sad organist Ebbe Truelsen, der er SUFOL's mand i - og har et stort kendskab til de mange lokale rapporter fra - Sjællandsområdet.

Som udgangspunkt for udsendelsen fortalte Mårup om sin efterhånden berømte observation den 13. august 1970, hvor han i sin patruljevogn blev blændet af et skarpt lys, hvorefter al strøm og motorkraft forsvandt fra vognen. Han opdagede så, at der var tale om en skarp lyskegle, der kom fra et objekt, der hang skråt foran patruljevognen. Lyskeglen blev trukket ind i objektet, der derefter pludselig forsvandt. Medens observationen fandt sted, tog Mårup tre fotos med patruljevognens automatiske kamera, der er monteret i frontruden. Disse billeder viser alle tre en klar lysplet midt i billedet, som end ikke Flyvevåbnet har kunnet give en forklaring på.

På spørgsmålet om hvorvidt, der var intelligens forbundet med det observerede fænomen, svarede Mårup bl. a.:

Det er svært at svare på, men jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, at det objekt, jeg så, det var teknisk fremstillet. Det var hverken kuglelynl eller noget i den retning, som jeg senere har fået stukket ud.

Mårup fortalte videre, at han senere havde haft endnu en oplevelse af samme karakter, som imidlertid ikke straks kom frem, fordi »han havde fået nok« i første omgang. Der gik jo næsten et helt år, hvor han ikke kunne være i fred for folk, der skulle have noget at vide, som journalister m.v. 3 år og 1 døgn senere, den 14. august 1973, havde han sin anden oplevelse, der også har været udførligt omtalt i UFO-NYT.

Ved denne lejlighed blev der ligeledes taget fotos, der nøjagtigt ligner de tre optagelser, som blev resultatet af hændelsen i 1970.

Fra Odensestudiet kommenterede astronomen Henrik Stub bl.a.: »Astronomien beskæftiger sig normalt ikke med, hvad der foregår nede i jordens atmosfære. Hvis det endelig skulle under en videnskab, måtte det nærmest være meteorologien. Men det jeg synes, der er så interessant ved hr. Mårups oplevelse, det er netop, at man kan sammenligne den med andre oplevelser og prøve på at danne et mønster, et verdensomspændende mønster for at se, om det, hr. Mårup har oplevet, svarer til det andre mennesker i tilsvarende situationer har oplevet. Og skal man nogen sinde finde ud af, hvad UFO'erne er, så er det nødvendigt at indsamle data og sammenligne dem for at se, om det er et objektivt fænomen.

Hvis hr. Mårup i Danmark oplever det samme, som en amerikaner, en tysker og en afrikaner, så styrker det jo en antagelse af, at der virkeligt er blevet set noget. Så jeg kan altså ikke på forhånd afvise hr. Mårups oplevelse. Umiddelbart kan jeg da i hvert fald ikke give nogen naturlig forklaring på den. Det har jeg nu heller ingen særlige forudsætninger for at gøre«.

Magister Åge Skjelborg fandt Mårups oplevelse fascinerende og gjorde opmærksom på, at politikorpssene verden over spillede en stor rolle i UFO-sagen gennem årene. F. eks. betød en politimands observation i USA af et landet objekt med to væsener ved et »gennembrud«

for UFO-nautberetningernes troværdighed. Denne observation blev f. eks. også undersøgt af professor J. Allen Hynek for U.S. Air Force's UFO-undersøgellesprojekt Bluebook.

Skjelborg gjorde opmærksom på, at bilister, hvis motor går i stå i forbindelse med UFO-observationer er et verdensomspændende fænomen. Men ham bekendt var det første gang, man i Danmark offentligt i aviserne refererede en sådan oplevelse, som politibetjenten havde været ude for.

Ole Knudsen fra SUFOI bekræftede, at Mårup var en af de mest kvalificerede iagttagere, som man her havde fået til at udtale sig. Hændelsen som sådan er ikke usædvanlig. Vi har, fortsatte Ole Knudsen, masser af hændelser, også fra Danmark, indeholdende det som jeg ser som det væsentlige i rapporten, nemlig at bilen er blevet standset, d.v.s. indvirkning på teknik, som man kan måle og veje.

Disse observationer er dog desværre ikke i overtal. De rapporter, der kommer ind, og som kan stå for en nærmere prøvelse, drejer sig for det meste om det, man kunne kalde »lys om natten«, der udgør ca. 70% af de behandlede rapporter, der ikke kan forklares med konventionelle ting som fly, satellitter m.v.

Efter endnu en opfordring til lyttere om at melde sig på telefonen med UFO-beretninger, gik man videre til Næstved-studiet, hvor organist Ebbe Truelsen fortalte meget detaljeret om observationer fra Midsjællandsområdet fra efteråret 1973, hvor Ebbe Truelsen og hans kone havde deres første UFO-oplevelse. Senere lykkedes det jo flere gange at tage fotos af de observerede objekters lysspor. Hele den enorme aktivitet i dette område har tidligere været udførligt omtalt her i UFO-NYT, og bl. a. har der i visse tilfælde været tale om mulighed for krydspejlinger.

Fra Odense kommenterede Henrik Stub, at der efter hans opfattelse næsten her var tale om alt for mange observationer, fordi den teori, der interesserede de fleste, nemlig at der var tale om rumskibe et eller andet sted fra, ikke passer særlig godt med en fantastisk masse observationer af en fantastisk masse forskellige objekter. Og han fortsatte:

»Det er simpelthen for mig ufatteligt, at nogle skulle blive ved årti efter årti, i århundrede efter århundrede at sende titusinder af forskelligar-

tede genstande ned. Der er simpelt hen, synes jeg, for lidt mønster, og der er for mange observationer til, at man umiddelbart kan tro på en ide om, at i hvert fald de alle sammen skulle have en teknisk og ikke-jordisk oprindelse. Der er nok ingen tvivl om, at noget af det er psykologi«.

Det første telefonopkald kom fra Svend Aage Christensen fra Virum, der fortalte om en observation fra den 17. februar. Christensen fortalte meget detaljeret om sin oplevelse, og blev midt i beretningen – måske af tidsmæssige årsager? – afbrudt, og Henrik Stub blev bedt om en kommentar. Han henviste til, at det var en udbredt misforståelse, at astronomer skulle kunne svare på sådanne ting. Det kræver specialtrænede agenter, der virkelig har erfaring i specielt meteorologiske og psykologiske fænomener, til at undersøge det. Og her mente Henrik Stub, at Ole Knudsen fra SUFOI måtte være bedre kvalificeret til at undersøge dette.

Ole Knudsen kom herefter ind på SUFOI's rapportundersøgelsesarbejde fra henvendelsen til den endelige offentliggørelse.

Lytteren havde ikke fået lov til at tale ud i første omgang og fik nu ordet endnu i et par minutter, men da man erfarede, at vedkommende havde rapporteret oplevelsen til SUFOI, tog man den næste lytter ind i stedet for.

Jørgensen, Glostrup spurgte om, hvordan sådanne ting kunne gå ind i jordens atmosfære, når man nu vidste, hvor nøjagtigt landingsvinklen for vore astronauter skulle være. Hertil svarede Ole Knudsen, at man ingen beviser havde for, at disse fænomener virkelig var rumskibe, men at hvis man kan kontrollere sin hastighed, så er der intet problem med landingsvinklen, hvilket bekræftedes af Henrik Stub.

Ole Knudsen gjorde endvidere opmærksom på, at man i SUFOI ikke gør forskel på folk, der ser grønne mænd eller lysende kugler. Det, det kommer an på, er, om rapportøren er tilstrækkeligt trænet til at kunne videregive »gode data« om observationen.

Henrik Stub: »UFO-observationerne kan meget vel have forskellige oprindelser. Nogle kan f. eks. være rent psykologiske, medens andre fænomener kan være af meteorologisk oprindelse, som f. eks. kuglelyn. Andre igen aner man ikke hvad er. Man skal være forsigtig med at sige, at vi har én forklaring på UFO'erne. Der

kan simpelt hen godt være mange, og det er det, der gør problemet så kompliceret. Man skal være helt neutral og indsamle rapporter til senere databehandling. Det er den eneste måde at løse problemet på. Om det så kan løses, ved jeg ikke. I de sidste 30 år er vi ikke kommet et skridt videre, ud over at få nogle ganske få mønstre. Jeg tvivler på, at vi er en fuldstændig løsning i sigte inden for de første mange mange år.

Videnskabsmænd er meget ofte uinteresserede i fænomenet af sociale grunde, netop fordi det med UFOlogien igennem mange år netop ikke har været befordrende for en videnskabsmands karriere overhovedet at tale om UFO'er. Og endnu en grund til, at det ikke har været befordrende, har været den måde, som nogle tidligere ufologer og pressen har behandlet det på med alt for meget med små grønne mænd og jordens undergang, hvor man skulle reddes af flyvende tallerkener fra en bunker i Borup og lignende. Og noget sådant er jo ikke befordrende for, at seriøse videnskabsmænd nogen sinde vil røre ved emnet. Videnskabsmænd er jo heller ikke overmennesker.

De beskæftiger sig med de ting, der ser ud til at kunne løses, og ufo'erne passer ikke ind her«.

Åge Skjelborg gjorde opmærksom på, at der var en ganske speciel og tydelig sammenhæng mellem de ældre folketraditioner f. eks. i USA, Frankrig og Sydamerika og indholdet af de såkaldte kontaktberetninger. Endvidere sagde han, at det var et vældig seriøst studiemateriale skjult i de alt for latterliggjorte fortællinger om mødet med ukendte væsener.

En lytter, fru Petersen i Rungsted, kom nu ind i udsendelsen og berettede om et klart lys på himlen, som hun havde observeret mange gange siden 1973, men som hun havde været lidt til grin over for familien med, indtil denne også blev vidne til en tildragelse.

Henrik Stub gjorde opmærksom på, at hvis de opgivne oplysninger var korrekt, så kunne der ikke være tale om f. eks. Skylab. Ole Knudsen bad om lov til at undersøge sagen nærmere, og fra Næstved-studiet berettede Ebbe Truelsen om en detaljeret observation med landing i februar 1975 syd for Sorø.

Normalt skal man ikke ringe hverken til observatorier eller til Rude Skov (Satellitforsprings-

stationen) eller til Meteorologisk Institut om UFO-observationer, tilføjede Henrik Stub. Man er her gennemgående uinteresserede. Jeg har ikke selv noget med SUFOI at gøre, men det er mit indtryk, at det faktisk er det sted, man bedst kan sende sine rapporter hen. Det er det eneste sted i landet, de faktisk både bliver behandlet og gemt. Det eneste man gennemgående opnår ved at ringe til et observatorium sent på aftenen, hvor der måske sidder et par travle astronomer i færd med at observere, er kun at irritere astronomerne. Jeg tror, man skal sende UFO-rapporter til SUFOI, som gennemgående – efter mit udenforstående indtryk – giver dem en god og seriøs behandling.

Efter denne erklæring fra Henrik Stub fik Ole Knudsen lejlighed til at opgive sin adresse, som man kunne indsende rapporter til, og der var derefter endnu en lytter i telefonen. På dette tidspunkt var der ved at være tale om nærmest en telefonstorm.

Kunsthandler Gerhardt Jensen, København, var meget stærkt overbevist om, at det folk ser, var en form for hallucinationer. At der var tale om ønsketænkning og selv suggestion, f. eks. så man ofte i gamle dage engle etc. UFO'erne var et lignende fænomen, mente han.

Åge Skjelborg sagde hertil, at hallucinationer kunne være løsningen på visse af observationerne, men det kunne ikke være hele forklaringen. Bl. a. måtte man ved gl. beretninger tage hensyn til kildematerialet. Gerhardt Jensen mente, at det var ejendommeligt, at en major i Flyvevåbnet havde set sådanne fænomener adskillige gange og en overbetjent i Haderslev også havde haft flere oplevelser, medens andre aldrig har set en pind.

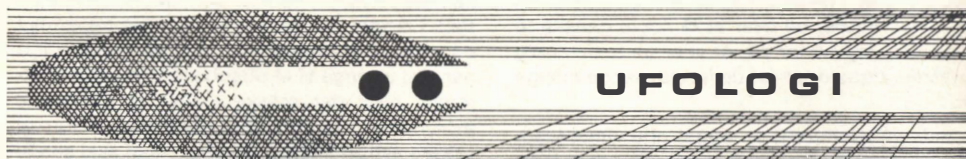
Ole Knudsen kom her ind i diskussionen og gjorde opmærksom på, at han ikke troede på, at tændingssystemet i Mårups bil havde lidt af hallucinationer. Alene den slags fænomener skulle kunne begrænse antallet af hallucinatoriske UFO-oplevelser.

Mårup erklærede, at der efter hans opfattelse ikke havde været tale om en hallucinatorisk oplevelse, for så havde han nok ikke været i Politiet i dag. Han havde også måttet skrive en indberetning til rigspolitichefen om sin oplevelse, og han mener stadig væk at stå med begge ben på jorden.

Danmarksprogrammet var slut. Det viste måske, at det ikke var den helt rigtige måde at lave en sådan udsendelse på, men vi har i SUFOI kun grund til at være tilfredse med den sobre

måde, emnet blev behandlet på. Lad det snart ske igen. Og TV ville jo være et fortræffeligt medium for emnet uidentificerede flyvende objekter.

Ole Henningsen

Er ufologi noget der gør ondt?

Eller er det en fobi? UFOFOBI!

I England har psykologer og psykiatere anslået, at ca. 70-80% af befolkningen lider af fobi'er. Og dette tal kan sikkert uden videre overføres til den danske befolkning. (En fobi er en angst-følelse, som f. eks. klaustrofobi – angsten for lukkede rum – eller nycofobi – angsten for mørke osv.)

Det er meget svært at påstå, at UFO'er ikke har nogen indflydelse på den menneskelige psyke. Det har de så afgjort.

Når vi læser om ufo-hændelser i Sydamerika, er de ofte ret så dramatiske, noget man ikke kender her fra Danmark. Men vi har eksempler herfra som viser, at en ufo-oplevelse på nær hold har ændret et menneskes livsholdning. Der findes eksempler på, at når man har kunnet give en naturlig forklaring på en observation, er den pågældende blevet fornærmet. Og der er eksempler på at en ufo-observation kan give neuroser, og endelig – der er eksempler på – hvor der har været flere vidner til samme observation – at hver bagefter giver deres syn på sagen, – hver med nogle afvigelser fra de øvrige. Det har alt sammen noget med perception (sansning) og adfærd at gøre. Vi oplever omverdenen på forskellige måder på grund af forskelligheder i sanser, erfaringer, motiver og emotioner. Vi opfatter altså ikke alle stimuli, fordi vort sanseapparat er selektivt (udvæl-

gende) organiseret. I modsat fald ville der jo opstå et kaos. Vi kender allesammen Anders And, men hvor mange har lagt mærke til, at han kun har fire fingre på hver hånd? Man tager det som givet at en hånd har fem fingre, altså ser vi ham også for os selv med fem. Faktum er bare at der kun er fire.

Det samme gør sig gældende med alt hvad vi »ser« – også når der er tale om et UFO. Alt efter, hvorledes vi ser genstanden i forhold til andre ting, ændrer vi vor opfattelse af den. Vor opfattelse af omverdenen er i høj grad farvet af vore motiver (behov). Vi ser, hvad vi har behov for at se. Men vi mangler social perception – evne til at sætte sig lig den anden i hans situation. – At få fat i det væsentlige i den måde den anden fungerer på. Men vi er alle rigt udstyret med fordomme, hvad enten man vil indrømme det eller ej. Vi kategoriserer nemlig i to grupper: Os selv – og de andre. Og kategorisering bliver let til generalisering: Jeg har set et rumskib, altså eksisterer de! eller der findes ingen bevis på

rumskibe, altså kan de ikke eksistere! Vi dømmes ud fra vore egne synspunkter. Vi udelukker, at det godt kan være os, der tager fejl. Selvfølgelig gør vi ikke det – men over for de andre kan vi da godt indrømme, at det er menneskeligt at fejle – det gælder »bare ikke mig«.

Jeg tror, at man går glip af mange værdifulde oplysninger, når man undersøger en ufo-observation, – fordi man er forhåndsindtaget om sagen. En ufolog der er 99,9% overbevist om, at der er tale om væsener udefra, er i stand til at lægge svaret i munden på vidnet. Og de ting der kan have stor betydning tales der ikke om. Og heri er det nuværende spørgeskema ikke helt uden skyld. Man giver jo ikke mange reelle chancer for at svare objektivt. Spørgsmålene står der, og det er det man er interesseret i. Eller er det? Har et ufo en længde på 6 meter, kan man komme ud for at et vidne bedømmer størrelsen som en VW-bus, og et andet som »gavljenden på mit hus«. Selv om ingen af delene er det rigtige mål, – og selv om begge dele var lige lange, har man for sig selv to forskellige opfattelser på »størrelse«.

At huske detaljer er omtrent som at indlære nyt stof. En undersøgelse har vist at efter 20 min. har man glemt 47% af det indlærte, efter 1. dag 66% og efter en måned 79%. Det er således vigtigt at man får fat i en observation så hurtigt som muligt, og her kan alarmeringskæden have sin afgørende betydning. En gammel observation har kun betydning for vidnet selv, da han/hun har lært at leve med det set. Det bliver kun husket på afgørende faser for én selv: Det var stort – Det var rødt – Jeg blev bange – osv. Hvad kan vi bruge en gammel rapport til? Ja, vi kan gemme dem og senere prale med antallet af rapporter på uidentificerede objekter.

Mange af os er sikkert stødt på det problem, at man får kendskab til en ufo-hændelse, og når man så kommer for at optage rapport, vil den pågældende ikke udtale sig – enten af frygt for at blive latterliggjort eller af frygt for det set. Som før nævnt kan det give sig udslag i neuroser i kortere eller længere tid. Man prøver at forklare at der jo intet sker, der er ikke noget at være bange for. Alene heri gives der udtryk for den lille forståelse for ens medmenneske. Hvorfor lokke en observation frem der har større betydning for den enkelte, end den har for os? Er det den rigtige fremgangsmåde? Jeg

tror det ikke. Det er sandsynligt, at individet lider af UFOFOBI, og så er chancen for at gøre slemt værre nok større end for at »hjælpe«.

Herved er der ikke sagt, at vi ikke skal forsætte at løse gåden omkring fænomenet UFO, men det skal nok gøres med en større omtanke over for dem, der har set noget. For hvor meget kan vi bruge af det vi indtil dato har indsamlet? Og hvad skal vi bruge det til? – Statistikker. Det er endnu den eneste anvendelse de kan få. Jo, Ufologi kan gøre ondt, hvis man samtidig tænker på, hvad det er, vi vil undersøge. Vi ved jo ikke hvad et UFO er. Det er logisk nok også derfor det står for »UIDENTIFICEREDE FLYVENDE OBJEKTER«. Men hvor meget tænkes der over det? De fleste sætter simpelthen lighedstegn mellem UFO og flyvende tallerkener. – Og det er endnu en generalisering.

Kai E. Møller

HJÆLP!

Oversættere søges – – –

SUFOI har en udstrakt kontakt med UFO-organisationer over hele verden, og hver måned modtager vi tidsskrifter på alverdens sprog. Vi har en del flinke mennesker, som oversætter interessante artikler for os til UFO-Nyt.

Vi mangler imidlertid katastrofalt oversættere, som kan oversætte artikler på sprog som

Fransk
Italiensk
Spansk
Portugisisk
Hollandsk

til dansk. Skal vi være i ønsketænkningens hjørne, ønsker vi os også oversættere fra græsk og japansk til dansk.

Kan De oversætte nogenlunde flydende fra de nævnte sprog til pænt dansk – og vil De række SUFOI en hjælpende hånd med dette arbejde – så kontakt venligst snarest undertegnede. Adressen står på omslagets side 2.

Fl. Ahrenkiel

Den alsidige professor

(se billedet side 126)

I sin egenskab af »UFO-ekspert« – til og med en af verdens mest fremstående – deltager professor J. Allen Hynek i utallige arrangementer af forskellig slags. Ikke sjældent ser man ham komme med en kommentar i amerikansk TV eller over en radiostation. Utallige er også de foredrag, der uophørligt holdes indenfor forskellige fagkredse.

Hvert år mødes f. eks. »International Society of Planetary Educators« til konference for at høre foredrag, overvære demonstrationer, lysbilled- og filmforevisninger; ja, for simpelt hen at udveksle erfaringer i planetariearbejdet.

Den 9. oktober 1974 mødtes 250 deltagere til en sådan konference, i Atlanta, Georgia, USA.

Det er ikke her meningen at referere konferencens forløb, hvor mange fremtrædende astronomer holdt foredrag. Blot er det interessant at erfare, at der blandt talerne var flere NASA-folk, heriblandt den amerikanske astronaut, astronomen Karl Henize, der viste film om Skylab-projektet og fortalte om visse af de videnskabelige eksperimenter under dette projekt.

Karl Henize er tidligere astronom fra Michigan Universitetet. I 50'erne arbejdede han meget tæt sammen med professor J. Allen Hynek med bl. a. Smithsonian Astrophysical Observatory's Project Moonwatch. Senere endte de

begge på Dearborn Observatory, hvor Hynek blev direktør og Henize vicedirektør.

Professor Hynek's foredrag på konferencen beskæftigede sig naturligvis med UFO-fænomenerne, som han har beskæftiget sig med i et kvart århundrede efterhånden.

Om de kan lide det eller ej, så bliver planetariepersonalet almindeligvis stillet over for en række spørgsmål om UFO'erne, som de så kan danse rundt om som katten om den varme grød. I offentlighedens øjne er et planetarie jo et rigtig sted at henvende sig hvis det drejer sig om noget, der er set på himlen.

At konferencedeltagerne var interesserede i, hvad professor Hynek havde at fortælle om UFO'erne, fremgik med al ønskelig tydelighed af den lange række af spørgsmål, der skyllede ind over ham efter foredraget.

Sky & Telescope, januar 1975

Ole Henningsen

**Støt den seriøse
UFO-forskning**

*- skaf abonnenter
på UFO-NYT*

**MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION**

Spar 20 pct.!

Abonnements tilbud til alle læsere!

Indsend nedenstående kupon — tegn kvartals- eller årsabonnement på

MÅNEDENS BEDSTE SCIENCE-FICTION

og spar 20 pct. I tilgift får du magasinet tilsendt GRATIS.

Læssalgspris kr. 4,85.
Kvartalsabonnement: kr. 11,65.
Årsabonnement: kr. 46,60.

Jeg bestiller herved:

☐ Kvartalsabonnement kr. 11,65.
☐ Årsabonnement kr. 46,60.

Navn
Adresse
Postnr. By

☐ Betalt vedlagt i check ☐ Indsat på giro 4101278
Sendes til Dansk Bladdistribution, Postboks 2125, 1015 København K.

**MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION**

Tilfældet DIAZ

(Se 1. del i UFO-NYT
nr. 2, 1976, side 52)

2. del

Lidt efter kl. tre tager jeg tilbage til hans bolig, og ved denne lejlighed begynder vi, med Diaz' billigelse, på ny den psykiske undersøgelse af det som er præget i hans sind, lige til det øjeblik hvor de tre extraterrestriske væsener kommer til syne – – hvor undertegnede gerne vil tilføje følgende:

a) At væsenernes kroppe, som er totalt dækket helt op til halsen, – inclusive fødderne – er meget tynde og usædvanligt ensartede, og uden genstande (apparater) eller bæltet af nogen art;

b) der er noget usædvanligt med hensyn til deres hoved: størrelsen er kun ca. det halve af vores. Der ses ikke noget spor af fremspring eller fordybninger af naturlig art, og der kunne så være to muligheder: den første er, at det kunne dreje sig om en maske eller hjelm, som skulle skjule deres egentlige ansigtstræk. En sådan beklædning kunne godt være af en »mosgrøn« farve, uden at dette var deres hudfarve, da Diaz selv hævdede, at han ikke på noget tidspunkt kunne komme til at røre ved den (huden) under sine modstandsforsøg. Vi må heller ikke glemme, at vidnet blev anbragt i nærheden af nogle åbninger, igennem hvilke der kom luft, han kunne indånde, hvad der kunne tyde på, at fartøjets omgivelser ikke var passende for de extraterrestriske væsener, når de befandt sig i vor atmosfære – hvilket også ville forklare en dykdragt.

Den anden mulighed vedrører følgende: på grund af det højere udviklingsniveau, som sådanne væsener der besøger os, logisk må have, kunne der være den mulighed, at de har »overvundet« deres fysiske sanser, som vi bruger,

og har erstattet dem med »extrasensitive organer eller extrasensoriske egenskaber«, som er mere perfekte, omfattende og komplette end vore meget reducerede syn, hørelse, følelse, lugtesans og smagssans, og at de derfor ikke ville behøve øjne, ører, hænder, næse eller mund.

Interesse for hår og behåring

Under den fortsatte psykiske undersøgelse af Diaz viser det sig, at disse væseners egentlige interesse drejer sig om håret på hans hoved og den menneskelige behåring, som disse tilsyneladende fuldstændig manglede. Det kan bekræftes, at der ikke var nogen smertefølelse under operationen med at trække hårene ud med roden, for hvis det havde været smertefuldt, ville det have forårsaget en psykisk trauma i Diaz' sind, som ville være let at opdage. På nogle områder kan det ses, at håret var blevet »kortet af« på grund af den enorme mængde der blev fjernet, mens der på to eller tre andre steder kan ses, at håret blev rykket ud med roden og således efterlod hårsækkene helt tomme (rene), et fænomen som ikke har nogen videnskabelig forklaring. I tilfælde af at det indre af hårsækkene var blevet »udvidet«, således at hårene let kunne komme ud, som følge af en ukendt kraft fremkaldt af disse væsener, eller hvis hårene var blevet rykket ud helt fra det indre af kapillærerne, så måtte væsenerne i hvert tilfælde have påvirket Diaz ad psykisk vej og have gjort ham ufølsom over for den smerte, som handlingen ellers ville fremkalde. På grund af det manglende kendskab til hændelser hos de 46 fagfolk, som var hos Diaz få timer efter det skete, og da de ikke havde foretaget

nogen »fotomikroskopisk« analyse af det indre af kapillærerne, så kan vi kun give en bedømmelse på grundlag af mentalundersøgelsen. Fra denne fremkommer der heller ikke noget om en evt. »lokalbedøvelse« som kunne have indprentet sig i Diaz' sindstilstand, og man kunne derfor antage, at der via en ukendt energi udsendt fra »væsenerne« var blevet fremkaldt en stor udvidelse af hårsækkene, som så ville tillade, at hårene blev trukket med af »sugekopperne« på deres arme uden større problemer (ligesom den udvidelse som varm damp fremkalder på vores hud).

Forandringer forudses.

En anden detalje som vi bør omtale, drejer sig om to forskellige sensitive personer, som har opfanget en meget intens vibrationsenergi i Diaz. Den første person var en som assisterede en røntgenspecialist den 5. januar (man tog 10 billeder af ham) og vedkommende havde ikke noget som helst kendskab til Diaz' oplevelse, men fik et kraftigt stød under berøringen af hans hoved, da hun skulle rette på hans stilling. Den anden person mærkede det under den psykiske undersøgelse. Vi ville derfor være tilbøjelige til at mene, at Diaz i 3 til 4 mdr. fremover vil føle forandringer eller vigtige mutationer af psykisk/ emotionel/ åndelig karakter, som samtidig ville kunne ændre hans adfærd fundamentalt. (Dette er en følgeslutning, som SUFOI i hvert fald ikke umiddelbart ville drage).

Andre psykiske træk af betydning kommer ikke frem i Diaz' underbevidsthed, men rent fysisk, idet han virker sikker og selvbehersket, eftertænksom og langsom i sine bevægelser og samtaler.

Et andet træk som understøtter tanken om disse væseners højere udvikling end vores, finder vi igennem den metode som blev anvendt til at opfange eller løfte Diaz' krop op i fartøjet, som Diaz ikke kunne se. Dette viser en videnskabelig teknologi, som ikke passer ind i den menneskelige videnskab, da der nødvendigvis måtte anvendes processer i lighed med teleportation, eller som første led en energitransformering af Diaz' fysiske krop; dernæst måtte der ske en projektion i rummet af nævnte energi i retning af fartøjet, og endelig en transformering af den nævnte energi tilbage til Diaz' krop. Efter at jeg har haft et personligt interview med lægerne og andre specialister på Ferrovi-

ario Hospitalet, samt med et andet hospital for de væbnede styrker, og med myndigheder i politiet, som udfærdigede rapport om sagen, (samt ligeledes den medvirkende dommers konklusioner) vil der blive samlet nye data til en fyldestgørende rapport.

Konklusion.

Henvend tre en halv måned efter at Carlos Alberto Diaz er blevet transporteret fra Ing. White (Bahia Blanca) til udkanten af Buenos Aires, og da der ikke er fremkommet nyheder af betydning, mener vi at kunne slutte denne sag, selv om der altid er mulighed for at kunne vende tilbage til den og uddybe enhver detalje som fremkommer. Efter at have indhentet oplysninger om de medicinske undersøgelser som blev afsluttet af politiet og dommeren i kriminalafdelingen, samt medlemmer af de væbnede styrkers hospital, fremkom der ikke anormale indicier af nogen art. Vi gentager dog vort synspunkt, at en dybtgående undersøgelse af hårsækkene med mikroskoper og andre instrumenter nok kunne have bragt flere data og mere konkrete elementer til at bevise om der forelå »udvidelse af hårsækkene eller en oprykning med rod af hår og behåring« på de steder, som Diaz peger på (se foto).

Hvad angår mulige »kontakter«, som Diaz kunne have oplevet med de extraterrestriske intelligenser, så må det lige nævnes, at han fuldt ud accepterer denne mulighed, og det sagde han offentligt på nogle af de konferencer, som begyndte i byen Bahia Blanca, et sted som jo allerede er kendt på grund af talrige andre kontaktilfælde samt hyppige tilsynekomster af flyvende tallerkener, som i lang tid og til stadighed gennemflyver byens atmosfære.

Men vi vil ikke slutte denne information uden at udtrykke en personlig opfattelse af det, der skete for Diaz:

a) Den kendsgerning at »intelligenserne« som kontaktede Diaz, ikke havde hænder eller fingre, svarer til det tilfælde, som fandt sted i USA d. 25. oktober 1974 (1) klokken 16,00 i River-ton, Wyoming, da hr. Carl Higdon var på dyrejagt i Medicine Bow National Forest. Higdon afskød et riffelskud i retning af et dyr og på uforklarlig måde faldt kuglen fra geværet til jorden i en afstand af knap 15 meter. Da Higdon kikkede til højre så han en mand inde i skyggen. Denne mand var cirka 1,88 meter høj og

*Diaz peger på det område
på maven og brystet, hvor
der blev trukket småhår ud.*

vejede omkring 81 kg. Han var iført en dragt og sorte sko og havde et bælte i hvis midte var en stjerne og et gult emblem. Han var temmelig kalveknæet og hans hoved var skævt. Hans udseende og ansigtstræk var menneskelignende, men han havde ingen hage. Hans hår var tyndt og meget kort. Manden spurgte om Higdon var sulten og rakte ham nogle tabletter, af hvilke H. tog én (omend han dog ikke giver nogen forklaring på, hvorfor han tog den). Så pegede han på ham med noget som lignede en stor finger (men ikke en hånd) og så bemærkede han pludseligt, at han var på et sted sammen med to »mænd« og de fem dyr, som han havde set tidligere. Der fremkom senere nogle detaljer under hans hypnosebehandlinger, som blev udført af dr. R. Leo Sprinkle, leder af afdelingen for rådgivning og testning og professor i psykologi ved Wyoming Universitet, og tilsyneladende var Higdon blevet ført et andet sted hen for at blive underkastet en undersøgelse og så sat

på fri fod, fordi han ikke var »den som de søgte«. Da han blev fundet af eftersøgningsholdet, som var sendt ud efter ham, var han så desorienteret, at han ikke kunne kende sine venner (hans bil stod parkeret på et vanskeligt tilgængeligt sted i en mose). Han blev ført til hospitalet, men der blev ikke observeret noget unormalt.

b) Med hensyn til de væsener, som kontaktede Diaz, og deres åbenbart manglende ansigtstræk, og idet vi ser bort fra, om de var dækket af en maske eller hjelm, så må vi lige gentage det før nævnte om denne oplysning. Manglen på næse, mund, ører, øjne, kunne forklares derved, at der var sket en udskiftning af de for de fysiske sanser nødvendige organer med extrasensoriske midler eller andre sanser, som vi i dag ved fuldt ud kan erstatte vort syn, lugtesans og opfangning af lyde; tilbage er kun munden som skulle tillade indtagelsen af fødemidler af fysisk eller kemisk art. Vi må tage det i betragtning, at vi sætter alt i relation til vor egen menneskelige morfologi, og at de kunne være i besiddelse af organer så reducerede, at de ikke kunne observeres ved et enkelt øjekast.

Der er faktisk mange forskningscentre, som accepterer de extrasensoriske evner og ekstra sanser, som ethvert menneske har på et latent stadium i sit indre (2), og som er overlegne i forhold til de modtagerevner (registreringsevner) som vore fysiske sanser som øjne, ører, mund og næse har. Desuden er der jo adskillige vidner, som fastholder tilsynekomsten af »væsener« uden den fysiske morfologi, som vi kender.

*Buenos Aires, 20. april, 1975
PEDRO ROMANIUK
Stendek, juni 1975/E. Ka.*

1) Se den udtørlige omtale af Higdon-historien i UFO-NYT nr. 5 fra 1975.

2) Det må bemærkes, at denne opfattelse er Pedro Romaniuks og ikke nødvendigvis dækker SUFOIs.

Nyt dansk UFO-foto?

Dette foto er taget af en 28-årig studerende, J.E.J. i Agedrup på Fyn.

Det er taget i sidste halvdel af oktober 1976, formentlig den 27. oktober i tidsrummet fra ca. kl. 16 til 17.

Om optagelsen skriver J.E.J. bl. a. til SUFOI:

»Billederne er taget med en 600 mm telelinse, og de første billeder i serien blev gjort bevidst uskarpe for at få et meget diffust, men flot billede af skyerne og solen. Fremkaldelsen viste dog, at de var en skuffelse.

Jeg tog også to fotos af solen og skyerne med korrekt skarp afstandsindstilling, og med forskellig blænderåbning.

Lyset fra selve solen set gennem en 600 mm tele er ret kraftigt, så jeg nåede ikke at registre-

re andet, end at solen nu også var med i søgeren.

Der går nu ca. en måned, før jeg fremkalder filmen. Men på dette tidspunkt bemærkede jeg intet og filmen fik derfor lov at ligge gemt væk, indtil jeg i januar 1976 skulle lave nogle billeder«.

Som mange andre fotoamatører eksperimenterer også hr. J. E. J. en del med sammenkopiering af flere billeder ved hjælp af forstørrelsesapparatet. Hvis man f. eks. tager nogle fremragende landskabsbilleder, på en skyfri dag, har man mulighed for senere at kopiere skyer ind på den tomme himmel, hvis man har nogle gode skyoptagelser, der kunne passe til landskabsoptagelsen. Det var sådanne fine

*Kraftig forstørrelse af de 2 pletter
til venstre for Solen.*

Tekniske oplysninger:

Optagelsen har formentlig fundet sted, den 27. oktober 1975 i tidsrummet fra kl. ca. 16 til 17 fra Agedrup, nordøst for Odense. Optagelsesretningen er mod solen, d.v.s. ca. SV i retning af Odense. Optagelsen er foretaget med et FUJICA ST 801 kamera, årgang 1973 med en 200 mm telelinse forsynet med 3 x teleconverter. Tid: 1/2.000 sek. med afstanden indstillet på uendeligt. Lysstyrken: 3,5 som i forbindelse med converter giver 10,5. Blænder: 24 (8 x 3).

Den anvendte film er en Ilford FP 4, sort/hvid negativ film. 21 DIN 100 ASA. J.E.J. fremkaldte selv filmen i Perceptol fortyndet 1:3 i den af Ilford foreskrevne tid.

Vi har endnu ikke haft mulighed for en tilbundsående analyse af dette foto. Dog har vi intetsteds fundet ting vedrørende optagelsen, som ikke stemmer overens med de oplysninger, vi i øvrigt har modtaget fra J.E.J. Negativet viser intet tegn på retouchering eller lignende.

På billedet optræder adskillige fugle, formentlig måger, især med solen som baggrund. De to genstande til venstre for solen mener vi ikke på nogen måde kan skyldes andre fugle, set fra utraditionelle synsvinkler. Om afstand og størrelse kan der ikke siges noget konkret.

Hvis læserne har en jordnær og naturlig forklaring på det fotograferede, hører vi meget gerne herom.

Ole Henningsen

skyformationer til senere brug, J. E. J. netop var ude for at lave den pågældende dag.

I sit brev til SUFOI skriver han videre om optagelsen af, at der var noget usædvanligt ved den ene af optagelserne:

»Det sidste billede, jeg ville lave den aften, i januar, var et landskab, som jeg tidligere havde lavet aftryk af, men nu ville jeg prøve at sætte en himmel med skyer på.

Jeg fik belyst mit landskab i forstørrelsesapparatet, og satte derefter skyhimen i apparatet og belyste færdigt. Medens jeg belyste, lagde jeg mærke til 2 hvide pletter, der var til venstre for solen. Husk at mørke områder på et fotoaftryk på negativet optræder som lyse områder! De befandt sig uden for mit billede på bundpladen af forstørrelsesapparatet.

Jeg blev interesseret i pletterne og lavede nogle forstørrelser, som jeg hermed sender Dem«

HJÆLP SØGES TIL EKSPEDITIONEN

Helst et »ordensmenneske« og helst fra Storkøbenhavn.

Nærmere oplysninger hos:

Peter A. Hansen
Erica-Parken 12
2820 Gentofte

ufo rapporter

DANMARK

27. april 1975: Observationssted 4760 Vordingborg. Kl. 21,15 får observatøren tilfældigt øje på to orangefarvede, stillestående runde objekter, ca. 35° over horisonten. Objekterne, der samtidig blev observeret af et ægtepar, accelererede med ét hver sin vej med en moderat hastighed. Med udgangspunkt i øst fløj det ene objekt stik nord, det andet fløj mod syd, hvor det efter måske et minut eller mindre pludselig, som når en bold rammer en mur, fløj tilbage på samme kurs og med samme hastighed. Tilsyneladende fulgte det objektet, der var forsvundet mod nord; begge objekterne forsvandt ud af syne for observatørerne, da de fløj bag et stort hustag, som dækkede for udsynet og videre observation. Observationen var lydløs og varede ca. 3 minutter.

16. august 1975: Kl. 23,45 opdager en herre et stærkt orangefarvet skær lige oven over sig, da han går ud fra sit hus i 5250 Fruens Bøge. Observatøren og dennes kone bemærkede, at der i det orangefarvede skær var et mørkt tallerkenformet objekt. Objektet var i zenith og fløj med stor hastighed lodret ned mod jorden; det drejede om sin egen akse og havde en spiral efter sig. 500 meter over jorden og 500 meter fra observatørerne stoppede objektet, det orangefarvede skær forsvandt, og objektet drejede meget langsomt om sin egen akse. I en linie hele vejen rundt om objektet sås nu tydeligt en række små lysende prikker.

Observatøren var parat til at løbe tilbage og ind i huset, da det så ud som objektet tog kurs direkte mod dem, men med ét drejede det mod nord og forsvandt.

Få minutter efter kom antagelig det samme objekt igen til syne, denne gang i sydvest, ca. 2 kilometer fra observatørerne og under trætophøjde. Det så ud som en stor gul cirkel på højkant, med en bred streg vandret hen over objektet. Objektet, der nu var stillestående, æn-

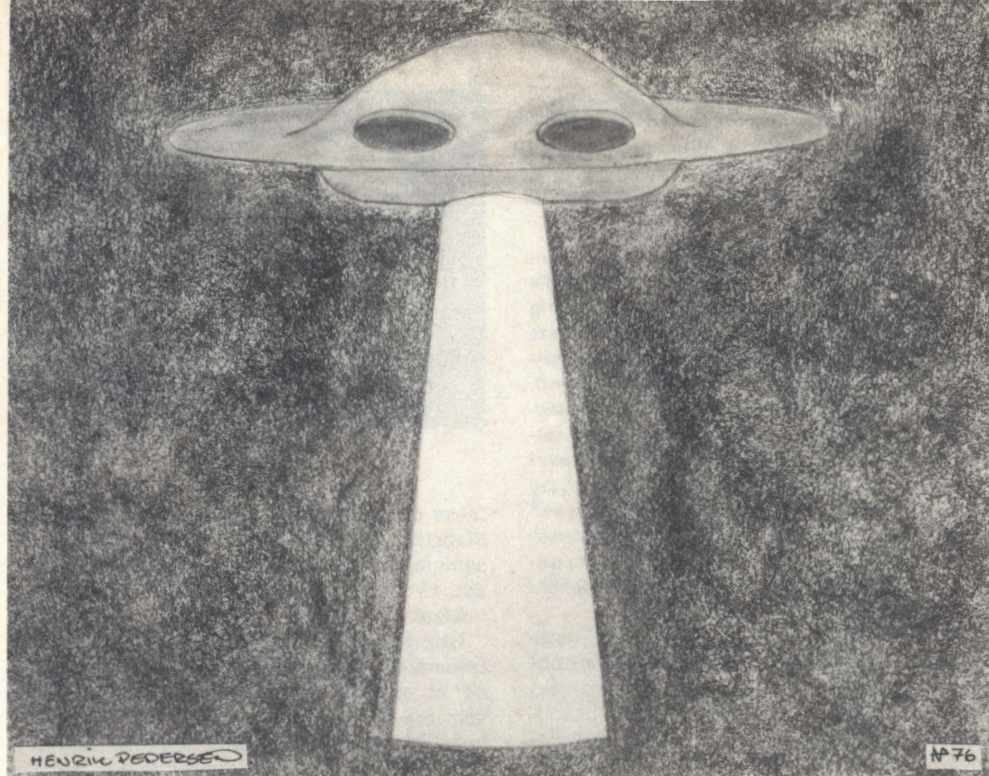
drede med ét form og lignede mest af alt en kæmpestor pære, for derefter at trække sig sammen og blive til en lille rød prik, der forsvandt.

Observationen, der varede ca. 15 minutter, var lydløs.

Sidst i august 1975 kommer to personer ved 21-tiden kørende mod 4600 Køge, da de med ét opdager et stort, kuglerundt, hvidt lysende objekt. Objektet kom fra syd og fløj hen over bilen. Da objektet nærmede sig bilen, blev hastigheden mindre og mindre, og da objektet var lige over vognen, var hastigheden næsten lig nul. Efterhånden som objektet fjernede sig, blev hastigheden stadig større. Observatørerne kørte ind til siden og standsede, sprang ud af vognen, kun for at se objektet stige lodret op mod himlen for til sidst at forsvinde. Observatørerne anslår objektets hastighed til 70 km/t; størrelsen kan de ikke udtale sig om, men det var stort. Der hørtes ikke en lyd under observationen, som varede ca. 10 minutter.

20. oktober 1975: I Kongsted, 4683 Rønnede, var fru Rs gæster ved 23-tiden ved at tage afsked for at køre hjem. Da føreren af vognen ville starte, var motoren død, tilsyneladende var der ikke mere strøm på vognen. Fru R. samt endnu en person gik da ud for om muligt at hjælpe, da de lige over vognen bemærkede et stort objekt. Objektet udsendte en lyskegle ned mod dem, keglen var skarpt afskåret og nåede helt ned til jorden, lyset var hvidt, men hverken stærkt eller blændende.

Objektet havde en størrelse på 11-12 cm i udstrakt arm, det virkede blankt skinnende. Under observationen hørtes ikke en lyd. Fru R. alarmede gæsterne i vognen, men i det samme steg objektet hurtigt op mod skyerne samtidigt med at lyskeglen blev trukket op i objektet; så gæsterne, der sad i vognen, samt en nabo

Kongsted, 20. oktober 1975.

iagttog kun den nederste del af objektet, som var synlig i underkanten af en sky. En del af lyskeglen var stadig synlig. Objektet fladede herefter ud og forsvandt mod nordøst. Hvor det var forsvundet sås en rød lysende prik.

En søndag i november 1975: Observationstid kl. 21,15, observationssted 7000 Ålborg. Observatøren, en dame bosiddende nær Ålborg Lufthavn, og gennem årene fortrolig med fly og lygteføring på samme, opdagede pludselig under passage af et fly, som hun fulgte med øjnene, et gult nålehovedstort rundt objekt. Objektet fløj ca. 15° over horisonten ved tilsynkomsten, kursen var fra øst mod nordnordvest, hvor det forsvandt ca. 30° over horisonten. Det, der i første omgang fangede observatørens opmærksomhed, var, at objektet blev stadig større og mere klart skinnende, jo længere det fjernede sig. Pludselig stod det bomstille for derefter at vokse i lysstyrke, herefter bevægede det sig lidt tilbage ad den oprindelige kurs for med ét at forsvinde. Observatøren siger, det var pist væk. Under observationen, der varede 3 minutter, hørtes ikke en lyd.

December 1975: Et sted mellem kl. 18-19.00 bemærkede en passager i en vogn, der kommer kørende fra 9000 Ålborg mod 9541 Suldrup, nær Frejlev 3-4 objekter. Alle tre i vognen så objekterne, der kom fra nord med kurs mod syd; de bevægede sig langsomt, rastløs, i ryk, nærmest sitrende. Da observatørerne befandt sig i en vogn, kunne de ikke høre om objekterne evt. udsendte lyd.

Ved Frejlev, december 1975.

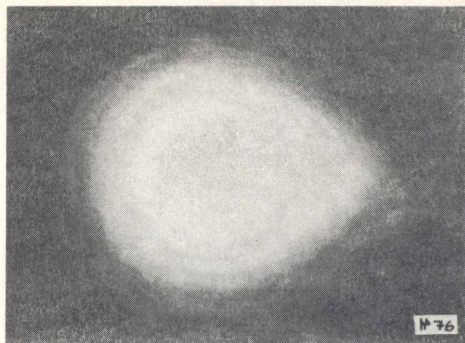
Objekterne befandt sig meget højt på himlen, hvorfor evt. detaljer heller ikke sås. Objekterne lyste hvidt og havde en lysende krans om sig, der nærmest kan sammenlignes med en lygte, der lyser i en tæt tåge. Størrelsen var som en ært, målt i udstrakt arm.

7. december 1975: Observationssted Lindeberg og Frederiksberg 4180 Sorø. Kl. 02,30 gik fru H. grundet søvnløshed ud på en svalegang der vender stik øst. Lige kommet ud opdagede hun et stærkt hvidt lysende objekt, der i en højde af 15° kom flyvende i retningen nord syd. Det forandrede kurs og nærmede sig en nærvedliggende skov, bag hvilken objektet forsvandt. Nu var kursen øst-vest. Medens observationen stod på, tilkaldte fru sin mand, og de iagttog begge objektet i kikkert 7 x 50, men så dog ikke yderligere detaljer. Observationstiden var 8 minutter. Det hele forløb lydløst; objektet var af størrelse som en ært målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

Kl. 02,34 observerede en mand fra Frederiksberg et kuglerundt stærkt hvidt lysende objekt. Observatøren blev opmærksom på objektet, da det kom til syne i øst 11° over horisonten, det fløj i en ret linje og forsvandt mod syd-vest 5° over horisonten bag et drivhus. Objektet fløj med en hastighed på 2°/sek. målt vinkelret på flyveretningen. Observatøren angiver afstanden til objektet til 1-2 km, størrelsen til 1,5 mm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Observationen var lydløs. Observationstid 4 min. Vejret var stjerneklart, vindstille, mørkt.

9. december 1975: Observationssted 4200 Slagelse. På en bakke nær Slots-Bjergby observerede et ægtepar et objekt 30° over horisonten på den nordvestlige himmel. Ægteparrets første indskydelse var, at det drejede sig om en brændende flyvemaskine, men da objektet fortsatte på en vandret kurs og lyset var konstant, måtte den teori forlades igen. Ægteparret, som ved observationens begyndelse kl. 19,50 befandt sig ved foden af bakken, løb op mod toppen for her at se objektet forsvinde mod øst nede ved horisonten. Kl. var da 19,53. Objektet beskrives som kuglerundt, stærkt rødt lysende med en lilla korona.

Kl. 19,55 observerede to kvinder et kuglerundt, stærkt rødt lysende objekt med en rødlig korona. Objektet syntes så stor som en fodbold og havde en hastighed på ikke over 20 km/t.

Slagelse, 9. december 1975.

Disse observatører, der også er bosiddende i Slagelse, blev opmærksom på objektet på samme tid. Objektet havde kurs fra vest mod øst, 15° over horisonten; det forsvandt bag et hustag.

Observatørerne fortæller: Vi troede i første sekund, at det var et fly i brand, men kunne så se, at objektet var kugleformet. Det virkede som om »der var ild i kuglen«. Dog var lyset konstant, det havde en varm farvenuance, næsten brandrød«. Observationstiden 4-5 minutter. Ingen af observatørerne bemærkede lyd effekter i forbindelse med observationen.

C.H.

13. december 1976: Observationssted Veddum 9560 Hadsund kl. 02.45.

Observatøren, en femtenårig pige, havde været på diskotek med en ven. På vej hjem hentede hun sin knallert, som hun havde efterladt hos vennen, og kørte ad Ryebrovej mod Mosevej. Umiddelbart før Mosevej så hun sig tilbage over højre skulder og fik da øje på et stærkt lys mellem træerne tæt ved. Hun blev så forskrækket, at hun fortsatte over i venstre side af vejen, og videre ud på marken (der er ingen grøft).

Hun kom ind på vejen igen, men kunne nu intet se for en gård, der ligger på hjørnet. Derefter svingede hun til højre ad Mosevej og kørte mod hjemmet. Et øjeblik senere kunne hun se lyset igen ganske tydeligt. Lyset viste sig at være et stærkt orangelysende (orange-rødt) ovalt objekt. Formen var regelmæssig og skarpt afgrænset. Objektets diameter var 5 gange højden, det svævede lige over nogle trætoppe i en højde, der svarede til objektets egen højde. Til-

syneladende svævede det ubevægeligt, men senere bemærkede observatøren, at objektet bevægede sig nedad ganske langsomt. Ca. 600 meter længere fremme så hun, at objektet var forsvundet under trætoppene, men et lyst (hvidt) lysskær kunne ses, hvor objektet var forsvundet. På et lidt senere tidspunkt kunne observatøren se objektet, der da oplyste træer både foran og bagved sig.

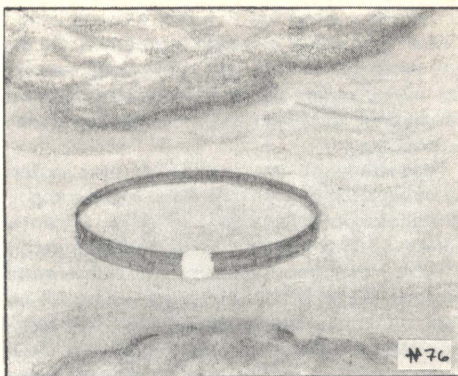
Observationen varede 3-4 minutter, og hun havde ikke standset under observationen, selv ikke da hun kørte ud på marken! Hun var meget bange og kørte hurtigt hjem, hvor hun straks vækkede forældrene. Hun fortalte oprevet, at hun havde set et UFO, hvilket var en af grundene til, at forældrene ikke stod op. De »tror« ikke på UFOer! Observatøren fortalte også, at objektet var gået ned i skoven, og så mente forældrene at de lige så godt kunne blive liggende, når der ikke var noget at se mere!

T. Birkeholm/C.H.

18. december 1975: Observationssted 8700 Horsens kl. 13,15. Observatøren, en dame, blev af et par drenge gjort opmærksom på et objekt 70° over horisonten; det kom flyvende fra syd-øst med retning mod nordvest. Objektet var 10-12 cm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Observationen, der varede ca. 15 minutter, var lydløs.

Observatøren, der bor i Sejet nær Horsens, fortæller:

Jeg havde været i byen for at handle. Efter at jeg var kommet hjem, tog jeg noget brød og gik ud til en hest, der græsser i en fold uden for huset. Medens jeg står og fodrer hesten, kommer der et par småpurke løbende ned ad vejen; samtidig råber de: »Se den dér - se den dér - og den siger ingenting!« I første omgang troede jeg, de mente hesten, men de vedblev med at råbe og pegede samtidigt op i luften. Jeg kiggede så op og blev meget forbavset, da jeg så denne mærkelige genstand komme glidende i luften, uden den mindste lyd. Jeg iagttog fænomenet i ca. 15 minutter, indtil det forsvandt mod nordvest. Hastigheden har antagelig været noget under 50 km/t. Vejret var skyfrit, men i retningen over Horsens var et par mindre skyer, hvoraf objektet gik over den første, mens det gik under den anden. Objektet var blankt og virkede metallisk, hvorimod den runde cirkel var pulserende, og havde et nærmest oran-

ge skær. I det åbne af »Ringene« kunne himlen ses. Den pågældende dag var det nærmest vindstille, kun en svag brise fra nordvest.

22. december 1975: En mand og hans hustru kom kørende fra 3660 Stenløse mod Hovedvej A 6, kl. 09,08. Observatøren skal til at overhale en foran kørende bil, men bliver på grund af en modkørende nødt til at trække ind til siden igen, hvorpå han opdager et nærmest firkantet objekt 100 x 60-70 cm, som med en hastighed af ikke over 10 km/t flyver parallelt med vognens højre side ca. 75 meter inde over en mark. Med ét drejede objektet således at det fulgte en markvej. Føreren af den foran kørende bil har tilsyneladende også set objektet, da han en 5-6 gange vedholdende stirrer ned mod objektet.

Observatøren drejer også ned ad markvejen; kun for at opdage, at objektet er forsvundet. Han bliver holdende i 10 minutter og undersøger omgivelserne, men finder ikke noget, der kan minde om objektet.

Objektet havde en farve som et hus der har været hvidt, hvorefter det er malet rødt, hvorefter malingen er skallet af. Der var dog ingen tvivl: objektet var hvidt.

C.H.

4. januar 1976: En mand fra 4623 Ejby fortæller følgende:

- »Jeg kom kørende ad Skensved/Ejbyvej mod Ejby søndag den 4. januar i år. Kl. var 06,50. Det var mørkt, men klart i vejret. Da jeg nåede dertil, hvor Assendrupvejen går fra, så jeg pludselig det nærmeste terræn oplyst af kraftige violette blink, som små lyn. Jeg træk-

ker straks vognen ind til siden, idet jeg umiddelbart tror, det er et udrykningskøretøj. Da ingen overhaler, ej heller ses i bakspejlet, vender jeg mig og kigger direkte gennem bagruden og konstaterer, at blinkene kommer fra 3 svævende objekter.

Tilsyneladende står de stille lavt over jorden og højest 200 meter fra mig. Føler ingen trang til at standse og kører videre. Efter ca. 1½ km's kørsel standser jeg, står ud og betragter dem i mindst 5 minutter. Kører derefter videre indtil Fuglevej i Ejby, hvor jeg atter står ud og ser på dem; de hænger stadig samme sted. Den samlede observationstid var omkring 20 min. De 2 objekter var ens, de bestod af en mindre kærne af stærkt hvidt lys. Uden om disse kærner var en svagere lysende korona. Fra denne kom kraftige violette blink. Disse blink var meget blændende.

Det sidste af de tre objekter var ellipseformet. Det var violet lysende langs hele randen, men også fra dette kom stærke violette blink.

Ejner Nielsen/C.H.

9. januar 1976: 9000 Ålborg. Observatøren, en mand, fortæller:

– »Jeg kom gående ad Nørregade mod centrum, går på venstre fortov helt hen til hobbyforretningen, krydser gaden ud for forretningen, og ser da et obj. som et stjernesud foran mig. Det har en pæn orange farve, er omgivet af et gult lys og har en hale på samme længde som det selv. Pludselig forsvinder det, som fløj det gennem et hul i himlen (sprække); derefter kom en måge flyvende (glidende) oppefra og flyver i en bue ned mod objektets bane og forsvinder samme sted som objektet. Jeg står stille for at se om den havde lavet en drejning, men den viser sig ikke igen. Den kan ikke være fløjet ned bag bygningen (ANVA) da det foregik for højt oppe til, at det kunne ske. Objektet kom fra havnen, fløj i en bue sydpå og havde samme fart som et stjernesud. Størrelsen var ca. 1 cm i strakt arm, himlen var blå, men ikke lys, og objektet stod meget tydeligt mod baggrunden. Derefter kom mågen dykkende ned og forsvandt samme sted. Jeg så obj. tydeligt i ca. 1 sekund, og det hele varede ca. 2 sekunder. Jeg så mig om for at se om der var andre i nærheden, men der var ingen at se, det skete præcis kl. 08,00, da kirkeklokkerne ringede imens«.

Observatøren, der også er privatflyver, var

selv klar over, at mågen kunne være drejet i en vinkel, hvor den ville være svær at se, men fremhæver selv det mærkelige i, at den ikke kom til syne, selv om han blev stående for at se dette. Hvis mågens »dyk« og forsvinden hænger sammen, er der en sandsynlig forklaring, mener observatøren.

Grundet objektets store hastighed vil der opstå nogle særdeles kraftige hvirvler bag dette, der kunne trække mågen ned i objektets bane, og derefter ud af syne. Dette kunne muligvis ske så hurtigt, at observatøren opfattede det som beskrevet. Denne forklaring forudsætter, at objektet ikke har neutraliseret disse luftbevægelser på en eller anden måde.

Torben Birkholm/C.H.

Som omtalt i sidste nummer blev der i januar skrevet meget om UFO'er over Silkeborg, og vi bruger her nogle citater fra pressen.

9. januar 1976.

SÅ UFO PÅ AVISTUR

En 12 årig dreng, der bl. a. går med aviser på Baunehøjvej, fortæller. – Jeg havde lige været oppe ved et hus og smidt avisen ind, da jeg så noget mærkeligt på himlen. Det var midt på fredag eftermiddag. Et kraftigt lys på størrelse med en billygte bevægede sig langsomt hen over byen. Så standsede det helt op for kort efter at fortsætte. Det forsvandt over den vestlige del af Silkeborg.

Steen beretter, at lyset var meget kraftigt, og selv om det endnu ikke var mørkt, kunne han tydeligt se det. Han havde indtryk af, at det sad fast på undersiden af noget, der havde form som en halvkugle.

En 16 årig skolepige kom kørende på knallert fra Gl. Balle og ind mod byen, da hun ved Kærgårdsbroen fik øje på et mærkeligt lys.

– Jeg så det inde mellem træerne, og troede først, det var en meget kraftig stjerne eller måske en billygte, men der var noget underligt ved det, beretter hun. Jeg standsede knallerten og stod stille for at finde ud af, hvad det var. Lyset bevægede sig, og sejlede op over mig. Nu forekom det mig at være en meget kraftig projektor, der sad fast på undersiden af et eller andet, men hvad det var, kunne jeg ikke se, for lyset

var meget skarpt. Det bevægede sig langsomt ud over sønen, og forsvandt så igen i skoven.

Jeg kunne overhovedet ikke høre lyde, men jeg havde også styrthjælm på.

10. januar: Så en UFO over Silkeborg i nat.

Den gled hen over den sydvestlige himmel, beretter to piger.

Der var en UFO over Silkeborg i nat. Det mener i hvert fald to piger, der ved halv totiden kom kørende ad Ringvejen fra Hårup.

- Vi så først et kraftigt lysskær, fortæller pigerne. Vi diskuterede, om det kunne være en bil, eller om det var et ildskær, og vi blev ved med at holde øje med lyset. Det var delvis skjult af træerne, men da vi kom ud på Ringvejsbroen over Silkeborg Langsø, kunne vi tydeligt se fænomenet.

Lige midt over byen hang en stor, lysende halvkugle. Lyset var skarpt og mørkegult, og »kuglen« så ud til at hænge lavere, end da vi først så den.

Vi var lidt i tvivl, om det kunne være månen, der af en eller anden grund så ganske mærkelig ud. Dels vendte den forkert, og dels var lyset her meget kraftigere end fra månen.

Vi havde standset bilen, og pludselig skete der noget. Fænomenet begyndte at bevæge sig. Det gled hen over den sydvestlige himmel, og vi så tydeligt, det gled hen over Ringvejen. For os at se var det omkring Viborg-broen, og på det tidspunkt fik vi indtryk af, at det var en hel kugle, der bare var oplyst på undersiden.

Fænomenet var væk, og vi så ikke mere til det, fortæller pigerne.

På Flyvestation Karup oplyser man, at det i hvert fald ikke kan have været månen.

- Månen er i sit første kvarter og er ikke særlig kraftig i disse dage, beretter vejrtjenesten i Karup.

13. januar: En fhv. blomsterhandler kom ved 17-tiden gående ad Vestre Allé, da han så UFO'en komme sejlene hen over Mariehøj kirke.

- Det var et fantastisk flot syn, fortæller han. Det var en stor, lysende kugle på størrelse med en billygte, og den fløj ret lavt. Jeg stod og kiggede på den i nogle minutter, da der kom en mand gående på det andet fortov. Jeg advarede ham, og sammen betragtede vi den lysende kugle, der fløj op over Gl. Balle og forsvandt.

Vi var begge helt sikre på, at det var en UFO, vi havde set.

En gårdejer fra Sejs fortæller:

- Vi skulle i byen, og da vi stod ude på gårdspladsen, opdagede vi et skarpt lys på himlen. Det kom fra øst, og fløj temmeligt lavt. Hvis der havde været blinkende lamper og motorlarm, ville vi slet ikke have fæstet os ved det, for så havde det været en flyvemaskine.

Men dette fløj lydløst i en højde af omkring 100 meter. Lyset var meget stærkt og havde en varm gul farve. Vi kunne svagt se konturerne af »maskinen«, og den så meget massiv ud. Der var lys på begge sider, og vi fik indtryk af, at der var fire store rudere, som lyset strømmede ud fra. Den flyvende genstand fløj ind over Silkeborg.

14. januar: Kl. ca. 01.30 lagde fru L i Silkeborg mærke til en underlig blinken gennem vinduet i soveværelset. Hun troede først det var torden, og så ud, men opdagede, at gadelygten ud for huset frembragte lyseffekten - som om den var ved at gå ud.

Kort efter hørte hun en skrattende lyd, som fra en radio. Hun fik da øje på et stort, rødtlysende objekt, der langsomt bevægede sig fra vest hen over skovens trætoppe, til det forsvandt bag den i syd. Det fulgte trætoppene i sine bevægelser, dvs. det holdt sig hele tiden nogle få meter over skoven.

Objektet var da det var nærmest observatøren - godt og vel 100 meter borte. - Længden 7 cm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm, højden af objektet var ca. det halve. Objektet bevægede sig med en hastighed af 5-10 km/t og fru L. nåede således at betragte

det i et minut. Objektet bestod af tre felter på række, der lignede kraftigt oplyste vinduer, det havde nærmest form som en afskåret keglestubb. Kort tid efter, at det var forsvundet mod syd, holdt gadelygten op med at blafre.

16. januar.

Ufo delte sig over Galten.

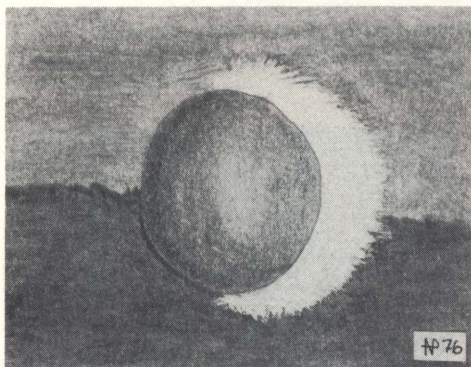
Det er første gang, Flyvestation Karup har hørt om en sådan observation. – Vi så på nært hold en stor lysende klat, der lyste meget skarpt. Den fløj i fuld fart, men uden spektakel mod Silkeborg, da den pludselig delte sig. Den ene del fortsatte med at lyse skarpt og klart, den anden lyste rødt.

Sådan fortæller en mand fra Herskind, om sit møde i aftes med, hvad han tror var en UFO.

Observatøren og syv andre personer var på vej fra Skjærring mod Galten ved 19.15 tiden i aftes, da de fik øje på den lysende klat. De steg ud af bilen og så den på nært hold.

Vagthavende officer på Flyvestation Karup fortæller, at han aldrig tidligere har fået henvendelser fra folk, som har set en UFO dele sig, men at han i bred almindelighed har fået henvendelser om mærkelige objekter. – Jeg tør ikke sige, hvad det er, folk ser, men jeg ville da gerne se en selv engang, siger han.

Han siger i øvrigt, at man fra flyvestationen intet havde i luften på pågældende tidspunkt – og at man intet registrerede på radaren.

Min mand og jeg kom kørende fra Silkeborg mod Århus. Klokken var mellem 19 og 19.30. Vejret var klart og fuldmånen meget smuk, med

en let »regnbue« om. Vi havde netop passeret Galten, da jeg pludselig så et meget kraftigt lys, som en stor halogen billygte, komme mod os fra syd ca. ½ km borte, over en gårds læbælte.

Min mand holdt ind til siden, ca. midt på den lange bakke efter Klank mejeri, og jeg steg ud. Objektet bevægede sig i en stor bue i konstant højde, og kom ikke nærmere end 200 meter. Det var som at iagttage en helikopter, hvad angår fart og højde. Idet objektet drejede, drejede lyset også væk, og en mørk runding kom til syne mod den ret lyse himmel. Da lyset var drejet helt væk, kørte vi videre.

Samlet observationstid 2 minutter, objektet var 8-10 meter i diameter, der hørtes ikke en lyd under observationen.

12. januar 1976: Observationssted 4540 Fårevæjle kl. 17.10. Observatøren opdager tilfældigt et rundt orangefarvet objekt kommende fra vest 30° over horisonten. Ca. et minut senere stopper objektet op, forbliver stationært en tid for derefter at flyve mod syd, hvor det bliver svagere og svagere for til sidst at forsvinde. Samlet observationstid 3 minutter. Objektets lys var pulserende, og der hørtes ikke en lyd.

17. januar 1976: Den 19. januar bragte Ålborg Stiftstidende følgende artikel vedrørende en observation i 9541 Suldrup.

Lysende kæmpe-UFO over Suldrup.

– Det er en forbløffende oplevelse – svær at tage helt alvorligt, selv for én selv. Derfor vil jeg være glad, hvis De vil være rar at holde mit navn udenfor, siger en dame i Suldrup, der natten til fredag så en UFO, en såkaldt flyvende tallerken, passere sin by.

Det var mellem halvt otte og kvart i to. Jeg kunne ikke sove, var stået op og stod og kiggede ud af vinduet mod nord. Der dukkede den op, kæmpestor og gulligt lysende, omtrent som en lampe af hvidt glas. Den var oval på den høje led og bevægede sig i roligt tempo tværs over nattehimmelen i det klare vejr. Det har vel taget den omkring fem minutter at passere mit synsfelt, inden den forsvandt i sydøstlig retning. Den forekom mig meget stor – 3-4 gange større end månen, som jeg så den. Det virkede som om den fløj temmelig lavt, siger damen. Hun var for forbavset til at vække sin mand og turde heller

ikke forlade sin udkigsplads af angst for at den skulle forsvinde i mellemtiden.

- Hvad kan det have været, spørger hun, i håb om at andre har set noget lignende, som kan bekræfte hendes egen observation. Citat slut.

Observatøren har senere henvendt sig til SU-FOI Ålborg afd., herfra har man foranstaltet flere undersøgelser, men man er ikke i stand til at fortælle observatøren, hvad hun har set; til gengæld kan SUFOI Ålborg afd. fortælle observatøren, hvad hun *ikke* har set.

Under de senere undersøgelser har observatøren fortalt, at hun på et tidspunkt gik hen og åbnede den øverste halvdør for bedre at kunne se. Herunder bemærkede hun ikke nogen lydeffekt fra objektet.

C.H.

22. januar 1976: Observationssted: Hou, 9370 Hals. Kl. 23.30.

Et af 5 vidner, en 15-årig pige, fortæller:

Jeg lå og prøvede på at sove, da jeg så en lysende plet på gardinet. Jeg tænkte først at det var en stjerne. Men den bevægede sig! Jeg sprang hen til vinduet og trak gardinet til side. Jeg troede først det var en flyver, men den blinkede ikke. Jeg blev grebet af et eller andet - sommerfugle i maven. Jeg tænkte ikke på at tænde lyset og kunne ikke finde mine briller, men kneb øjnene sammen. Objektet forsvandt bag nogle store træer, og jeg løb ud af værelset og op i soveværelset og råbte: »Mor, mor, et kæmpe UFO!«

Vi løb hen til vinduet. Objektet var stærkt lysende, og jeg anede en svag lyskegle, rettet mod jorden. Det lå nu og kredsede omkring - det oplyste trætoppene. Farten var da ikke stor, og flyvemåden var ret ujævn, og det dykkede hen mod jorden ret tit. Objektet kredsede et stykke tid om det for mig at se samme punkt. Det fortsatte sin vandring mod nordvest samtidig med at det ændrede farve til rød-orange. Så fløj det igen mod os, og far sagde: »Det kommer igen!« Men ak! det forsvandt med øget fart stik mod nord. I mellemtiden var mine mindre søskende (12 og 6 år) næsten opløst i gråd. Jeg vil bedømme afstanden fra mit vindue og til objektet til at være omkring 100-150 meter. Højden fra jorden til ca. 30 meter.

Moderen fortæller: B. gjorde os opmærksom på et stort lysende objekt, hun havde fået øje

på gennem ruden i sit værelse. Alle fór til soveværelsesvinduet, der vender mod vest. B. sover i stueetagen, vi andre ovenpå. Jeg så et stort, hvidt lysende objekt mod sydvest i et hjørne af vort grundstykke. Det bevægede sig mod vest i skiftende retninger og højder, forholdsvis langsomt - jeg vil antage 30-40 km/t. Forskellige terrængenstande blev oplyst, og træerne stod meget skarpt mod den lysende kegle. Som silhuetter.

Området er et sommerhusområde, med en del vekslende beplantning. Hvor objektet kom frem, trådte træer og buske frem i farver. Keglen havde samme bredde som objektet, dog noget mindre lysende. Medens den øvrige familie fortsatte med at »kigge«, løb jeg ned efter min frakke og fór ud af døren for at følge objektet på nærmere hold. Det viste sig ikke muligt, da vore ret høje træer og terrænet som helhed dækkede for udsynet. Igen fór jeg op til 1. sal og kiggede med et par minutter. Derefter løb jeg til telefonen og kontaktede luftmeldetjenesten, da den eneste naturlige forklaring måtte være en helikopter i en eftersøgning. Men dér fik jeg bekræftet, at der absolut intet var i luften på det pågældende tidspunkt. De øvrige stod stadig og diskuterede højlydt ændringer i højde og retning, og man talte om, at objektet skiftede

farve. Der var gået i alt 8-10 minutter fra observationens start. Da jeg igen løb ovenpå, var objektet ude af syne. Afstanden ved første øjekast

antagelig ca. 40 meter. Objektets størrelse måske 5-7 meter i diameter.

Ole Christensen/C.H.

23. januar 1976:

<i>Observationssted</i>	<i>Tidspunkt</i>
Haldrup (8 km øst for 8700 Horsens)	17.15-17.19
Søvind (11 km øst-nordøst for Horsens)	17.15-17.20
Vrønding, 8762 Flemming (10 km vest for H.)	17.15-17.25
Vinten (8 km nordvest for Horsens)	17.20-17.30
4760 Vordingborg	17.20-17.30
2980 Kokkedal	17.27-17.31
Skibinge, 4720 Præstø	18.45-18.50
9000 Aalborg	ca. 22.00

Den 13 årige Torben fra Haldrup observerede kl. 17.15 et klart lysende objekt, der fløj i retningen øst vest, der var ingen motorstøj. Objektet var størrelsesmæssig som en mellemting mellem månen og en stor stjerne.

Observatøren fra Søvind blev opmærksom på et gult 5 krone stort lysende objekt, samt et ti øre stort hvidt lysende objekt, (størrelsen målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm) der stod stille på den østlige himmel 30° over horisonten. Objekterne, der blinkede under hele observationen, steg med ét hurtigt lodret op, hvor de ca. 50° over horisonten fladede ud, ac-cellererede og forsvandt mod nordvest ind i en sky.

Observatøren fra Vrønding troede først hun iagttog en stjerne der faldt, da hun så et klart lysende objekt, kommende fra øst 30° over horisonten med kurs direkte mod sig. Objektet var lydløst, og havde en hastighed som en flyvemaskine. Idet objektet passerede hen over observatøren, havde hun en klar fornemmelse af at objektet var meget tæt ved. Objektet forsvandt mod vest.

Ved en tilfældighed opdagede en mand i Vinten 2 objekter, et meget stort klart gult lysende objekt, samt et mindre metalskinende objekt. Det store objekt, som var kuglerundt, var ca. 5 cm målt i udstrakt arm; det lille som en ært. Objekternes højde over horisonten opgives til 25°. Objekterne kom fra nord og forsvandt mod nordvest, hvor de blev borte bag en bakke. Det

mindste objekt blinkede under hele observationen, og umiddelbart før det forsvandt, skiftede det farve og blev rødt, klart lysende.

Horsens Folkeblad skriver d. 28. januar yderligere angående observationen; hr. S og kone fra Stensballe, 8700 Horsens (4 km øst for H) fortæller: Den mindre og svagest lysende genstand var i starten forrest, men blev indhentet af det større objekt og sakkede til slut agterud. De lysende objekter bevægede sig ret lavt i horisonten.

Desværre bringer Folkebladet ikke flere oplysninger, f. eks. om tidspunktet, men det drejer sig antagelig om den samme observation. Folkebladet omtaler endnu et ægtepar, som har haft en tilsvarende observation! Ægteparret, der er bosiddende i Horsens, ønsker at være anonyme, fordi de er bange for at naboer og bekendte vil drille dem med, at de tror på rumskibe.

Rapportcentralen er i forbindelse med begge ægtepar. Der er endnu ikke kommet spørgeskemaer retur, og da det er samme observation, vil vi ikke bringe mere angående denne observation, hvis ikke der dukker usædvanlige detaljer op.

En navngiven læser skriver til Folkebladet, at det drejer sig om en visk halm eller græs, der var blevet antændt af lynet og som kom flyvende lavt hen over hendes hus (Serridslev, 5 km nordnordvest for 8700 Horsens).

Denne oplysning er næppe forklaringen på observationerne gjort omkring Horsens. Vagthavende presseofficer i Forsvarskommandoen

siger til Folkebladets redaktion: »Vi har ikke fra Flyvertaktisk Kommando fået besked om nogen særlige observationer på nævnte tidspunkt.

Ofte forveksler folk lys fra fly, især sportsfly eller helikoptere, der lydæssigt godt kan opføre sig besynderligt.

Der flyver i denne tid også en del satellitresten og rakettrin rundt i verdensrummet, og man kan selvfølgelig ikke udelukke, at der er noget sådant, der er observeret.

Endelig må det indrømmes, at når vi ved hjælp af ret udførlige rapporter er gået frem efter udelukkelsesmetoden, er der nogle fænomener tilbage, vi ikke kan forklare; men uden meget nøjagtige observationsrapporter tør jeg end ikke gisne om, hvad det kan have været. Kun kan jeg fastslå, at vi ingen meddelelse har modtaget om noget usædvanligt fredag aften«.

(Citat slut).

Vordingborg kl. 17.20. Observatørerne, der kom kørende i bil, blev med ét opmærksom på et stillestående hvidt lysende objekt 10-15° over horisonten. Det mindede om Venus straks efter den står op, men virkede meget større, mere lysstærkt og mere rødligt. Objektet var påfaldende ved at være det eneste himmellegeme på den endnu lyse, letskyede himmel. Observatørerne standsede og så gennem en kikkert (8x40), at der var tale om to objekter, side om side, det ene en anelse rødligere end det andet. Efter ca. 3 minutters forløb begyndte objekterne at bevæge sig jævnt til højre og opad. De bevægede sig tilsyneladende bort fra observatørerne, idet de langsomt aftog i styrke, og efter 1-2 minutters forløb var de forsvundet. 2 minutter senere observerede observatørerne endnu et objekt samme sted; det var i forhold til de foregående en anelse svagere i lysstyrke og virkede mindre. Objektet havde samme kurs som de andre, men det fløj med en konstant fart og kurs. Det forsvandt ved stadig at blive mindre.

Kokkedal kl. 17.27. Observatøren kom kørende fra 2970 Hørsholm, da han med ét observerede to stærkt lysende objekter. Objekterne var synlige mod syd 20° over horisonten. Observatøren stoppede bilen på broen over motorvejen fra København til Helsingør, stod ud af vognen for at udelukke evt. reflekser i ruderne.

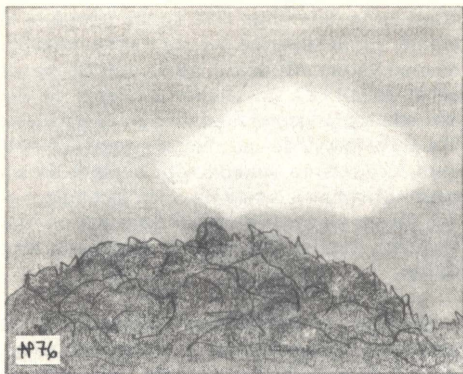
Objekterne, som man ikke kunne undgå at få øje på, var af størrelse nærmest at sammenligne med Venus, når den er størst, objekterne var stillestående i ca. 3 minutter, hvorefter de bevægede sig langsomt mod venstre og opad, for til sidst at forsvinde ved at blive svagere og svagere. Objekterne virkede som befandt de sig over Københavns yderkant, men samtidig meget nærværende. Der var en del trafik på motorvejen, hvorfor evt. lyd fra objekterne ikke hørtes.

Skibinge. Kl. 18.45 observeredes herfra på den nordvestlige himmel et kraftigt blåt skær, der bevægede sig mod nordøst. Ved nærmere eftersyn viste skæret sig at være et skarpt afgrænset rundt objekt, der havde en kraftigt lysende korona, som var afskåret forneden, så den ikke nåede hele vejen rundt om objektet. Objektet og koronaen skiftede størrelse flere gange under observationen, der varede ca. 5 minutter. Mindst var objektet på størrelse med en to-øre, størst som en 5-krone målt i udstrakt arm. Forandringen fra en størrelse til en anden foregik uden overgang, således at enten havde objektet den ene størrelse eller den anden, der var ingen mellemstadier. Efter at objektet havde været stort klartlysende, var det bare væk.

Kl. 22.00 observerede en dame i Ålborg et firkantet objekt med en svag korona. Objektet havde en mat farve som perlemor. Observatøren fik tilfældigt øje på objektet ved at se ud ad et vindue på 4. sal. Objektet befandt sig i øjenhøjde for observatøren, det bevægede sig langsomt frem og tilbage flere gange, som søgte det efter et eller andet; ind imellem stod det stille et øjeblik. Da observationen havde stået på 3-5 minutter, drejede objektet 90°, hvorefter det forsvandt bag et andet højhus og ikke kom til syne igen. Objektet, der havde en størrelse som fuldmånen, blot firkantet, udsendte tilsyneladende ikke en lyd.

30. januar 1976: Observationssted 6650 Brørup kl. 07.35. Fra Brørup observerede to af hinanden uafhængige vidner et stærkt skinnende, gult objekt. Objektet, der var 10-15 cm målt i udstrakt arm, kom ca. 25° over horisonten fra østnordøst. Objektet fløj i en lige linje og forsvandt mod vest-sydvest over en bøgeskov.

Der hørtes ikke en lyd under observationen,

som varede under ét minut. Observatørerne antager at hastigheden har været ca. 300-400 km/t; højden ca. 250 meter. Den ene observatør anslår afstanden til objektet som værende 6-700 meter.

14. februar 1976: Fra 9900 Frederikshavn observerer en mand kl. 14.05 først et stort cigarformet objekt. Observatøren ligger og hviler på en sofa i stuen, da han gennem et vindue med ét får øje på objektet, der da ses i retning mod sydøst, 60° over horisonten. I første omgang troede observatøren det drejede sig om et fly, men ved nærmere iagttagelse observerede

han, at objektet fløj sidelæns, i forhold til dets længderetning. Med ét opdager han et mindre objekt, kuglerundt, over det cigarformede. Ved nærmere eftersyn viser det sig, at der er fire objekter i alt. Et stort og tre mindre, alle mørkegrå.

Observatøren kalder på sin voksne søn, og sammen går de udenfor for at iagttage fænomenet. De diskuterede muligheden for at det var en helikopter, men gik hurtigt bort fra den forklaring, bl. a. var observationen lydløs, og flyvemåden lignede ikke noget, de tidligere havde iagttaget.

Med lidt god vilje kunne det store objekt tages for at være en faldskærm, formen mindede svagt om en faldskærm uden noget under skærmen. Hvis det var en faldskærm, opførte den sig på en for en faldskærm højest upassende måde, idet den med ét steg op mod himlen næsten lodret, fladede ud og var ude af syne på et par minutter, idet den forsvandt ind i en sky. De tre mindre objekter fulgte det store ved hele tiden at holde den samme afstand og hastighed. Da det store objekt forsvandt, var de mindre forinden forsvundet, antagelig ganske simpelt fordi de hurtigt blev mindre og mindre. Objektet forsvandt mod sydvest, den samlede observationstid ca. 8 minutter. Den pågældende dag var vejret letskyet, med en svag vind fra vestnordvest.

C.H.

Balloner over Århus?

af Ole J. Knudsen,
SUFOI's områdeleder for Midtjylland.

Jeg havde mildest talt en travl påske her i Århus. Det er der vel ret beset mange, som havde, men det meste af min blev tilbragt ved telefonen. Mandag den 12. april blev jeg vækket af min søde søvn med en UFO alarm fra Carsten H. Petersen i rapportcentralen. En dame havde ved 23.30-tiden observeret et orangerødt, stærktlysende objekt, som langsomt drev hen over midtbyen i Århus.

Efterhånden får man jo lidt øvelse i at rykke hurtigt ud, så jeg var i tøjet og af sted i bil og

stod på havnen i Århus cirka fem minutter efter alarmen. Desværre var fuglen fløjet, så jeg kørte hjem igen og ringede til rapportøren for at få alle detaljer så friske som muligt. Da var klokken 00.15, og der skete så ikke mere den aften.

Næste morgen ringede jeg til den lokale eftermiddagsavis, som altid er meget interesseret i at bringe det UFO-stof, man kommer med, og de satte så en efterlysning efter vidner i.

Så brød det ellers løs med den værste telefonstorm jeg har oplevet. Fra avisen var på gaden ca. kl. 13.30 til kl. 21.00 rejste jeg mig praktisk taget ikke fra stolen ved telefonen, og efter en pause for at spise et sent aftensmåltid gik

det løs igen indtil omkring klokken halv tolv. Næste morgen begyndte ringeriet så igen og det ebbede kun langsomt ud i løbet af påskeugen.

Alt i alt indkom der cirka 80 rapporter fra Århusområdet. Kvaliteten er her, som i de fleste tilfælde, mildest talt svingende, og man kan somme tider forbavses over den store uvidenhed, som hersker i rapportørernes bevidsthed med hensyn til astronomi og meteorologi. For eksempel er der stadig mange mennesker, som ikke ved at stjernerne flytter sig natten igennem!

Nogle få af de indkomne rapporter var nemme at aflive med det samme; dels et par satellitter og dels en postflyver til Karup, og så var der en del rapporter om en lignende observation fra torsdag den 8. april. Efterhånden som rapporterne kom ind, og jeg kunne afsætte kurserne på kortet begyndte der at tegne sig et billede, nemlig at objektet var dukket op over Vestre Kirkegård og havde fulgt en lige, nordøstlig kurs ud over Århusbugten ved Risskov. Mange rapportører havde nøjagtige tidsangivelser, og ved hjælp af disse kom jeg frem til en hastighed for objektet på omkring 7,5 knob. Sammenholdt med oplysninger, jeg fik fra vejrtjenesten i Tirstrup, hvor vinden på det pågældende tidspunkt var sydvestlig og på ca. 6 knob var det klart, at vores UFO havde drevet med vinden, så meget tyder på, at det har drejet sig om en form for ballon med lys i, hvis da ikke UFOerne er begyndt at camouflere sig som balloner for at forvirre os.

Som nævnt fik jeg også en del rapporter ind fra torsdagen før. Objektet kommer her ind over byen østfra og driver langsomt mod vest, og her var jeg heldig at få en sikker identifikation. Ved 21.30-tiden kommer en studieelektor spadserende forbi Risvangen Stadion i den nordlige del af Århus. Han ser en orangerød genstand komme direkte ned imod sig østfra, og genstanden lander i en have tæt ved. Det drejer sig om en sort plasticsæk udspændt af ståltråd og med noget brændende materiale ophængt neden under, altså en Montgolfière eller varmluftballon. Observatøren vil ind i haven for at slukke ilden, men ballonen letter igen da han er cirka tre meter fra den, og den fortsætter ind over byen.

Det er oven i købet ikke første gang, der har været balloner over Århus. En dejlig vintersøn-

dag med høj himmel i januar i år så mindst halvtreds mennesker en genstand over Universitetsparken, endda ved højlys dag. Klokken var 14.55. Næste morgen kunne man på forsidens af Jyllandsposten finde en omtale af hændelsen med overskriften »Flyvende silo over Århus«, og inde i bladet en rapport, hvor det siges af observatøren, at genstanden lige så godt kunne have været fire som fyrré kilometer lang! Også i denne observation varierer størrelsesangivelser og beskrivelser af objektet meget, og det er desværre sådan, at de klareste og mest anvendelige rapporter kommer fra mennesker, som stiller sig skeptiske over for UFO fænomenet, mens »de troende«s rapporter tydeligt er farvet af, at de tror, de véd hvad det er de har set. Nogle beskrev genstanden som på størrelse med og af facon som en flyvende tankvogn, mens andre beskrev den som cigarformet og med lys i den ene ende og med små røgskyer efter sig. Enkelte kom så med helt klare beskrivelser af en grå plasticsæk med brændende materiale ophængt under, i en højde af 150 m og med små røgskyer når vinden tog i sækken. I forbindelse med denne rapport udtaler en velkendt major for øvrigt i sit medlemsblad: »Da manden (den første rapportør. OJK) talte med mig – ca. tre kvarter efter observationen – var det indlysende, at der var tale om et moderskib«, citat slut! Sådan kan meningene jo være delte, men tilbage står vi med en række observationer af varmluftballoner. Det er så naturligt at forsøge at finde ud af, hvem »opfinderne« er, og derfor har jeg bedt den lokale presse om at efterlyse ballonmagerne, men indtil nu uden resultat. Det drejer sig helt sikkert ikke om vejrballoner eller andre »officielle« opsendelser, dertil er konstruktionen alt for primitiv og for farlig. Om det så er Tavshedsgruppen, som på denne måde endelig har skaffet sig omtale i UFO Nyts spalter, eller det er nogle unge mennesker som eksperimenterer, ja, det skal jeg lade være usagt.

I skrivende stund falder det mig ind, at også den i UFO Nyt nr. 4, 1975 p 144 omtalte netcylinder falder ind under beskrivelsen ovenfor. Som rapporten fremtræder i bladet er den ikke repræsentativ for de rapporter, som kom ind på hændelsen. Jeg behandlede selv en del af disse rapporter, og der var genstanden igen cigarformet, saturnformet, trekantet eller kuglerund, alt efter observatørens sindelag.

Læseren spørger nok sig selv på nuværende tidspunkt, hvorfor vi dog skal høre om alle de balloner og andre identificerede UFO'er, som i den senere tid har figureret i bladet.

Dels fordi hovedparten af SUFO's arbejde anvendes på at identificere omkringfarende genstande, som aldrig når frem til rapporthjørnet. Det kan måske tjene til at advare kommende observatører, og til at skærpe deres kritiske sans, når man hører om andres misforståelser. Dels for at fortælle lidt om, hvad man laver som områdeleder. Der kommer observationer ind som både er til at le og græde over; - de mere morsomme vil jeg måske vende tilbage til i en senere artikel, men desværre er der ikke noget »kød på« ret mange af de indkomne rapporter.

Og så er vi fremme ved den egentlige grund til denne artikel: Ovenstående er simpelthen skrevet i mangel af bedre! I de 5 år, hvor jeg har siddet som områdeleder har der ikke været én eneste god og velbevidnet rapport i hele Midtjylland, hvor man ikke sidder med gustne overlæg under efterforskningen, og hvis man så ser i UFO Nyt for de pågældende år, vrimler det med fine rapporter fra hele resten af landet.

Er UFO'erne bange for at komme til Århus, eller er der noget rivende galt med rapportoptagningen andre steder?

Hvis andre læsere gør sig tanker i lignende eller modsat retning vil jeg hellere end gerne høre det, helst her i bladet.

scandi- rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

UFO-kongres

Den 20. marts 1976 afholdt UFO: SVERIGE sin årlige kongres i Örebro. Foreningens interne forhandlinger startede tidligt om morgenen med 90 deltagere. Deltagerne repræsenterede alle UFO-Sveriges lokalgrupper fra Kiruna i nord til Olofström i syd.

Under forhandlingerne skete en del interne

omrokeringer og nyvalg, hvoraf det vigtigste var at UFO-Sverige fik ny formand, Thorvald Berthelsen, som tidligere har ledet Köping gruppen.

Kl. 14.00 blev kongressen åbnet for offentligheden; der var over 400 tilskuere, så Risbergska skolens aula var fyldt op.

Åbningstalen holdtes af den afgående formand, Carl-Axel Jonzon, som i sit indlæg bl. a. berørte organisationens lavineagtige udvikling det sidste år. Som et eksempel fortalte han, at medlemstallet i forhold til marts 1975 var øget 100 %.

Grunden til denne udvikling er, at venlige mennesker hjælper til med økonomiske bidrag, og at såvel lokale grupper som feltforskere rundt om i landet arbejder godt og ulønnet. Det var en optimistisk C.A.J., som derefter overgav ordet til UFO-Sveriges nye formand.

Thorvald Berthelsen begyndte med ordene: - Det er ikke os som ser flyvende tallerkener. Med dette som udgangspunkt fortalte han derefter om UFO-Sveriges virksomhed og arbejde med opfølgning og dokumentation af indrapporterede UFO-fænomener. Tilhørerne fik derefter en alsidig information om UFO-spørgsmålet gennem en ny diasfilm.

Første foredragsholder var overingeniør Henry Svensson, som talte om emnet »fördömda fakta«. Hvem som helst kan i dag optræde som vidner i en retssag og blive troet på ordet. Har man derimod set et UFO, står mange sig

endnu tvivlende. Man kræver en ekstrem tung bevisførelse når det gælder rapporter om UFO jagttagelser.

Dernæst førte redaktør Anders Palm, ved hjælp af diabilleder, publikum på en rejse rundt i vort solsystem. Han fortalte om de seneste landvindinger ved udforskning af vore naboplaneter og om Vikingsondens kommende landing på Mars.

Palm er også Science Fictionkender, og han berørte også denne interessante genre. Endvidere fortalte han at UFO-spørgsmålet allerede er oppe på universitetsniveau i Sverige. Uppsala Universitet har et enestående kursus, der giver 5 points i den samlede bedømmelse til fil. kand.

Redaktør Jan Fjellander var den tredje foredragsholder. På en engagerende måde introducerede han tilhørerne i en for mange ganske

ukendt verden. Fjellander berørte på en populær måde parapsykologisk forskning og psyko-biofysik. Hvor mange ved f. eks., at når de koger et frokostæg, så reagerer de andre æg i køleskabet med en fuldt målelig angst og panik.

Samtlige foredragsholdere applauderedes meget og længe.

Kongressen 1976 afsluttedes med et engagerende spørgepanel. Dette bestod af Jan Fjellander, Carl-Axel Jonzon, Henry Svensson, Thorvald Berthelsen og Anders Palm. Da spørgsmålet om UFO-landing ved Nitro Nobel kom på tale, forstærkedes panelet med Owe E. Lewitzki som viste diabilleder og fortalte om undersøgelserne. Efter syv timer kunne et tilfreds publikum forlade lokalerne, sikkert med en hel del nyt at tænke over.

Kongressen 1977 holdes lørdag den 19. marts i Malmø.

Nilas/ C.H.

Vidnet, Allan E. Jansson.

UFO-landing

**VED
SPRÆNGSTOFFFABRIK
I MELLEMSVERIGE**

Altting peger på at et UFO landede uden for Nitro Nobels fabrik i Gyttorp, nær Nora, ved 22-tiden onsdag den 21. januar 1976.

Der er et cirkulært aftryk på isen, og dette i sig selv er interessant. Imidlertid findes et endnu mere graverende indicium, nemlig Allan Jansson, som er trådt frem for offentligheden og fortæller om et objekt, som han på en afstand af hundrede meter så stå på isen i omkring 5 timer.

Aftrykket på isen er cirkulært 41 meter i diameter. Istykkelsen i centrum af cirklen er 26 cm og i udkanten 42 cm. Vanddybden varierer mellem 5,8 og 7,0 m. Overalt inde i cirklen er der sket en krystallisering af isen. Dels en finere struktur i periferien og grovere iskrystaller jo længere ind mod midten man kommer. I centrum, ca. 5 meter i diameter, har krystallerne en struktur, så de ligner små isflager, ca. 150 mm høje, stående på højkant.

Det ser ud som er isen blevet opvarmet fra oversiden og siden frosset igen meget hurtigt. Den pågældende aften var temperaturen $\pm 16^{\circ}$ C. Stærk afkøling og undertryk kan frembringe lignende krystalmønstre.

Der findes ingen andre spor, f. eks. af et landingsstel el. lign. Cirklen ligger ca. hundrede meter fra bredden og hegnet der omgiver fabriksanlægget. Der er ikke et undersøisk afløb nær stedet.

Observatøren til det mystiske objekt, Allan Jansson fortæller:

Onsdag den 21. januar havde jeg nattevagt og begyndte kl. 21.00. Jeg har ikke kun indendørs arbejde, jeg går også inspektionsrunder udenfor. Jeg havde gået et par runder, men ikke bemærket noget usædvanligt.

Jeg er fortrolig med pladsen og omgivelserne, og ville bemærke det, hvis der skete noget usædvanligt. Det er flere gange hændt, at jeg har iagttaget prøveskuddene med lysgranater fra Bofors, hvilket betyder, at jeg er fortrolig med disse fænomener.

Kl. 22.25, på min tredje inspektionsrunde, opdagede jeg noget som lyste ude på isen. Jeg undrede mig over, hvad det kunne være, for månen var denne aften ikke fremme. Det kunne heller ikke være en genspejling fra projektøren, der findes ved hegnet.

Min første tanke var, at det drejede sig om en flok dyr, hvis øjne lyste, derude fra isen. Jeg gik nærmere hegnet og studerede indgående denne række lys, og samtidigt fik jeg en fornemmelse af at blive iagttaget.

Jeg befandt mig nu omkring hundrede meter fra lyset. Da jeg havde vænnet mine øjne til mørket ved det nye udsigtspunkt, så jeg tydeligt et meget stort mørkt objekt, der stod på isen. Det lignede mest af alt en kæmpe stor ost eller en rund snustobaksdåse, men med noget mere afrundede kanter. Jeg vil tro, at højden ikke var mere end 1 meter og tyve centimeter, men diameteren må have været 35 meter. Den lange række lys viste sig at være 12 til 15 firkanter åbninger, som løb hele vejen omkring objektet nær overkanten. Åbningerne, ca. 30 cm i

firkant, udstrålede et uvant gulhvidt lys, som ikke genspejledes af isen.

Jeg tænkte om og om igen for mig selv, hvad var det derude på isen. Samtidigt havde jeg mit arbejde at passe. Jeg vovede ikke at ringe til nogen og melde hvad jeg havde set. Jeg var bange for at blive til grin, særligt hvis det viste sig at jeg havde set fejl. Jeg besluttede at holde mund og beholde for mig selv hvad jeg havde set.

Hele natten var jeg gennemsnitlig tre gange i timen ude for at iagttage objektet. Det flyttede sig ikke, og lysskæret fra åbningerne forandres ikke. Sidste gang jeg så det var umiddelbart efter kl. 03.00. Da jeg kom ud igen ved firtiden var objektet forsvundet, og søen lå igen mørk hen. Lidt forinden havde fornemmelsen af at være iagttaget forsvundet.

Næste aften havde jeg min sidste nattevagt inden weekenden. Jeg kiggede ofte ud på isen på mine inspektionsrunder, men mærkede ikke noget usædvanligt.

Måske har jeg taget fejl sidste nat. Jeg må nok hellere holde mund med hvad jeg har set, tænkte jeg.

Mandag den 26. januar havde jeg eftermiddagsvagt og begyndte kl. 13.00. Da jeg gik ned mod søen nær min arbejdsplads, stoppede jeg forundret. Ude på søen var en mærkelig ring. Med ét stod iagttagelserne fra den 22. helt tydeligt og klart for mig.

Dette betød, at jeg ikke ville eller kunne holde mund længere. Jeg talte med et par funktionærer om, hvad jeg troede, jeg havde set. Ingen lo. De gik ud på søen og kom tilbage meget tankefulde.

Siden er der foretaget adskillige studier af det formodede landingssted. Selv har jeg ikke været derude, der er noget som hindrer mig i at gå derud.

Uddrag fra UFO-Information 2/76 / C.H.

På dette foto, taget ude fra søen foran fabrikken, er med en punkteret linie markeret, hvor stortaftrykket var.

Norske observationer

7. november 1975.

Klokken 17.00

En Høyesterettsadvokat med sin datter, 13 år, kommer kjørende på E6, mellom Bakås og Hvamskrysset (nær Oslo) for nordgående, da de får øye på et pulserende og blinkende blå-hvitt lys, rett forut i kjøreretningen. Objektet gjorde stadige stopp og gikk i zik-zak like til det forsvandt i det fjerne mot nord. Vitnet kan ikke forklare observasjonen ut fra kjente himmelfenomener og mener at objektet gikk svært høyt.

Straks etter, da de var passert Hilton-avkjøringen, kom et annet objekt i stor hastighet på tvers av kjøreretningen. Det hadde et konstant sterkt gult lys som en kraftig stjerne, og hadde jevn fart til han mistet det av syne mot øst. Dette kunne godt ha vært en satellitt, sier han. Obs.tid tilsammen: 15 minutter.

TROMSØ OMEGN; 12. januar 1976.

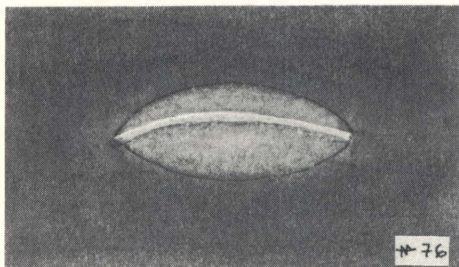
Klokken 23.52

Idet vitnet skal gå til ro for natten i sitt hjem på Tønsnes får han gjennom vinduet øye på en rund sirkel av blanke lys over fjellet på andre siden av fjorden. Disse stod stille en stund, men plutselig ble »sirkelen« helt rød og begynte å røre seg i nordlig retning. (Hale i samme farve, 1,5 ganger objektets lengde). Så stoppet det opp, gikk over i grønnlig farve og forsvant i løpet av 3-5 sekunder ut i rommet mot nordvest. Det var stille, klart og 10 minusgrader. Månen stod i syd og UFO'et ble betraktet i kikkert (7 x 50). Obs.tid 6 minutter.

SØR-ODAL, 16. januar 1976.

Klokken 20.30

Tre skoleelever ser fra Liagård i Ullern, et rødlig lysende objekt i 200-300 meters høyde.

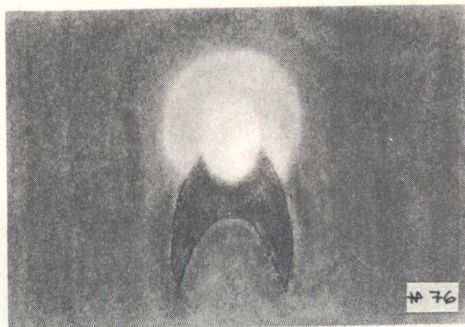

Da de først så det, stod det stille – uten en bevegelse, men etter en liten stund dalte det litt på skrå, nedover og ble borte bak trær. Det hadde et sterkt konstant rødt lys under hele observasjonen. Det var klarvær, svak nordlig bris og 23 minusgrader. Månen stod 48 grader sydpøst, og der var ingen lyd fra objektet. Obs.-tid 10 minutter.

Porsgrunn, 21. januar 1976.

Klokken 16.40

En familie på tre, sitter ved middagsbordet, da de over Valleråsen får øye på et lysende objekt med grønn og rød korona, »hale« i samme farve, loddrett stigende med aksellererende hastighet, forsvinne plutselig etter ca. ett minutt

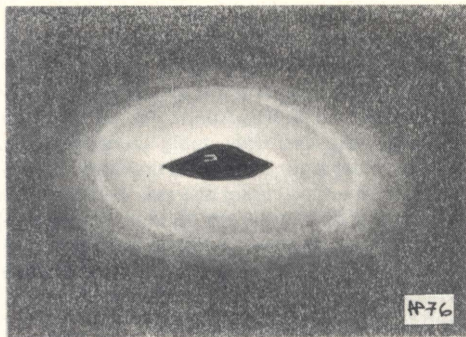
observasjon. Den underlige kursen og høye hastighet gjorde at de hentet en kikkert (7 x 50) for om mulig å få bragt på det rene hva det var. Observasjonen foregikk i svakt medlys. Det var akkurat i solnedgangen, pent vær og 0° C.

Det ble observert usedvanlige mange jetfly i området under og etter hendelsen, og da vanligvis utenfor de vanlige flytraséer. Det var ingen lyd fra objektet.

EIDSVOLL, 26. januar 1976.

Klokken 02.55

En lagersjef ser fra sitt hjem, litt nord for Hammerstad, et svartaktig objekt med blå-grønn korona i 30° høyde. Det hadde kurs V/NV-Ø/SØ og gikk i en høyde av 2-300 meter – meget langsomt (ca. 50 km/t). Etter 2 minutter forsvant det for observatøren bak skogen, og han kan ikke gi objektet en naturlig forklaring. Været var klart, vindstille og 3-4 minus-

grader. Månen var i siste kvarter, og det hørtes ingen lyd fra objektet.

TOLGA, 20. februar 1976.

Klokken 00.10

Natt til fredag 20. februar fikk en skoleelev, 18 år, se en rød, nesten firkantet gjenstand på himmelen 10° over horisonten.

Han trodde først det var Månen, men la så merke til at gjenstanden mistet høyde. Da han betraktet det i kikkert, så han at den var halvsirkelformet og gikk med kurs sydover. Objektet dreiet så over på høykant med undersiden mot fartsretningen og forsvant rett syd etter 10 minutter. Det var overskyet, vindstille, og høyden til objektet anslås til ca. 200 meter.

Finn W. Kalvik

KIG PÅ HIMLEN...

af E. Amby Knudsen

At sommertiden ikke er den bedste årstid at kigge stjerner på, kan vi vel hurtigt blive enige om, men så kan vi til gengæld glæde os over de lune, lyse nætter, der jo også i høj grad har noget med astronomi at gøre.

Den kendsgerning, at solen står op hver morgen, føler vi som en selvfølge, hvad der vel også er meget naturligt, uden at tænke så meget over hvad det egentlig er, der foregår.

I det gamle Grækenland 450 år før Kristus var man overbevist om, at solens diameter højst havde en arms længde. Den tankegang er måske lidt svært for os at begribe, men vi må huske på, at man dengang levede i astronomens barndom og ikke havde de hjælpemidler til rådighed, til at måle afstande i rummet, som vi har i dag.

Solen er i virkeligheden en stjerne, der ikke adskiller sig væsentligt fra millioner af andre stjerner i vores mælkevejssystem. På dens diameter (1.392.000 km) kan der hænge 109 jordkloder som perler på en snor, hvilket jeg synes er en udmærket måde at illustrere størrelsesforholdet på. Selv om vi synes at solen er en kæmpe, er den dog lille i sammenligning med andre stjerner som f. eks. Betelgeuze i Orion, der har en diameter på 400 millioner km. Det er store enheder det drejer sig om, når der er tale om universet.

Solen befinder sig i en afstand fra jorden på knap 150 millioner km, og da lyset bevæger sig med en hastighed på 300.000 km/sek., kan vi hurtigt regne ud, at sollyset er ca. 8 minutter om at nå ned til jorden.

Solen er en ufattelig energikilde med en overfladetemperatur på ca. 6000° C og en indv. temperatur der nærmer sig de 15 millioner°. Energien, der består af varmestråling, synligt lys, røntgenstråling, ultravioletstråling samt radiostråling, frembringes ved en atomkærnesammensmeltning (fusion), der foregår i solens indre, hvor brint omdannes til helium.

Alt får en ende, og det gælder også for energiprocessen i solen, selv om det ikke er nært forestående. Videnskabsmændene har regnet ud, at solen er en stjerne i sin bedste alder, der, selv om den har eksisteret i 5 milliarder år, dog stadig har brændstof til nogle milliarder år endnu.

Efter hvad man mener at vide fra andre stjerner i samme kategori som solen, vil den i afslutningsperioden vokse til en rød kæmpe, hvilket vil sige at den forøger sin diameter med 50 gange, hvorefter den blusser op (nova) og trækker sig sammen til en lille dværg.

Den stjerne, der er os nærmest næstefter solen, er Proxima Centauri, som befinder sig i en afstand fra os på 4,2 lysår (ca. 40 billioner km). Et bemandedt rumfartøj, der blev afsendt med det formål at besøge en evt. planet i denne stjernes system, ville, med de hastigheder vi kan præstere i dag, være hundrede tusindvis af år undervejs, så besøg i et fremmed solsystem betragtes i øjeblikket af videnskaben som en umulighed.

Selv med hastigheder der svarer til lysets vil det iflg. Einsteins relativitetsteori ikke være muligt at gennemføre, da et legeme (rumskib) med stor hastighed vil forkortes i længderetning, og ved hastigheder der svarer til lysets, vil længden altså være lig med 0. Da massen stadigvæk eksisterer, vil den til gengæld være uendelig stor, ligesom tiden for en iagttagelse af rumskibet vil synes at stå stille.

Disse mærkværdige teoretiske konklusioner er senere bevist på laboratorium.

Denne teori vil nok forekomme ubegribelig for de fleste, og jeg må indrømme, at den konklusion, der siger, at tiden står stille ved en fart, der svarer til lyshastighed, har voldt mig mest besvær at fatte, indtil jeg i en TV-udsendelse så

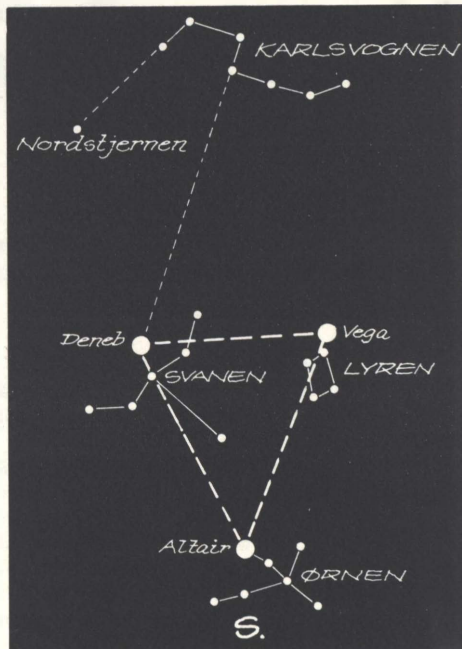
en praktisk fremstilling, der kunne anskueliggøre teorien. Man tog her udgangspunkt i at bevæge sig væk fra en urskive, med lysets hastighed, og helt bortset fra, at urskiven af størrelsesgrunde ikke ville kunne ses på de store afstande, ville den dog stadig være til stede, men da vi bevæger os væk fra urskiven med lysets hastighed, og i løbet af 1 sek. vil befinde os i en afstand af 300.000 km fra urskiven vil vi ikke kunne se, at sekundviseren i mellemtiden har flyttet sig 1 sek., da lysbølgerne fra den nye viserposition aldrig vil nå ud til os. Tiden vil, med andre ord, synes at stå stille.

Af ting, der hører sommerhimlen til, må nævnes den såkaldte sommertrekant.

For at få lidt styr på det hele har jeg valgt Karlsvognen (Store Bjørn) som udgangspunkt, da det er en konstellation, der kendes af alle.

En forlængelse af linjen mellem de to bageste stjerner i Karlsvognens kasse fører direkte op til Nordstjernen (Polaris).

En forlængelse af linjen mellem de to forreste stjerner i kassen fører over til Deneb i stjernebilledet Svanen. 2 håndsbredder i vestlig retning herfor stråler Vega i stjernebilledet Lyren. Direkte mod syd står Altair (i stjernebilledet Ørnen).

nen), der også er meget klar, og vi har herefter de 3 stjerner der danner den førømtalte sommertrekant. (Se illustrationen).

Beskrivelsen gælder medio juli kl. 24,00 og jeg har valgt dette tidspunkt, da trekantens spidse vinkel her peger direkte mod syd.

PLANETPOSITIONER MEDIO AUGUST

Planet	opgang ca.	nedg. ca.	står i stjernebilledet
Merkur	kl. 7.15	kl. 20.50	-
Venus	kl. 6.15	kl. 20.10	-
Mars	kl. 7.50 i Ø	kl. 20.30 i V	Jomfruen
Jupiter	kl. 22.15 i NØ	kl. 14.20 i NV	Tyren
Saturn	kl. 3.15 i NØ	kl. 19.15 i NV	Krebsen

E. Amby Knudsen

rumfarts - notitser

CORSA, Japan: Japan forsøgte den 4. februar at opsende satellitten Corsica = Cosmic Radiation Satellite fra Uchinoura, men på grund af funktionssvigt i opsendelsesraketten blev forsøget en fiasko. Corsica vejede 75 kg og skulle være placeret i en bane med jordafstande på henholdsvis 350 og 600 km.

(S. 18/4)

HELIOS B: Den 15. januar i år opsendtes Tysklands anden sol-satellit fra Cape Canaveral. Den vil den 27. april nå ind på en afstand til solen på kun 0.29 astronomiske enheder, eller ca. 3 mill. km nærmere solen end dens forgænger Helios A. Helios B vil få en bane om solen med afstande fra denne på ca. 150 mill. km og 43,4 mill. km. Sonderne er opkaldt efter den græske solgud Helios. (1 A.U. = 1 astronomisk enhed = 149.599.000 km)

(N.N. 75-317)

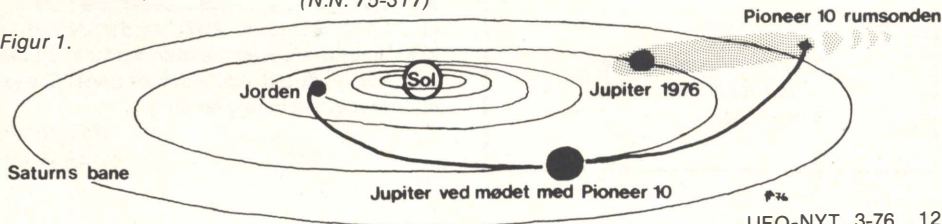
NASA 1975: I løbet af 1975 opsendte NASA 19 rumsonder eller satellitter, hvoraf kun to - Intel-sat F-4 og DAD - mislykkedes. Året blev startet med opsendelse af LANDSAT-2, som den anden i en serie af satellitter til kortlægning af jordens ressourcer. To Eksplorer satellitter opsendtes, hvoraf den ene - Explorer-55 - bl. a. skulle undersøge jordens ozon-lag. Den eneste bemandede opsendelse var Apollo-Soyuz projektet. Endelig sendtes de to Mars-sonder af sted, og bl. a. blev 4 geosynkrone satellitter bragt i bane om jorden.

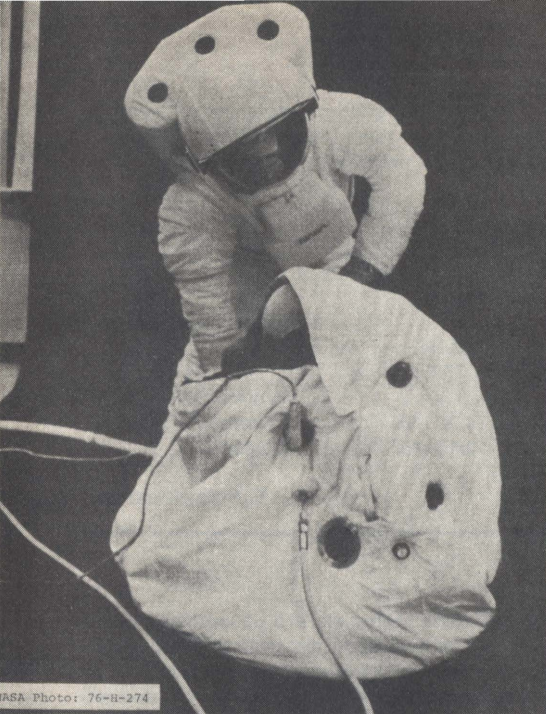
(N.N. 75-320)

JUPITER: Resultater fra Pioneer 10's måleinstrumenter synes at vise, at Jupiter har en enorm »magnetisk hale«, som næsten er én milliard km lang. (Se figur 1). Halen når over afstanden mellem Jupiters og Saturns baner. Pioneer 10 var 24 timer om at passere gennem dette enorme magnetiske område, som f. eks. udelukkede al måling af solvinden, som ikke kunne passere dette område.

(N.N. 76-55)

Figur 1.

NASA Photo: 76-H-274

Figur 2.

RUMFÆRGE-DRAFT: Rumfarere, som i 1980'erne flyver med NASA's rumfærge, vil være iklædt en helt speciel rumdragt og redningssystem. I stedet for de tidligere rumdragter, der var »skræddersyede« til de enkelte astronauter, vil de nye dragter være »konfektionssyede«, dvs. fremstillede i separate over- og underdele i størrelserne lille, stor og medium. Se figur 2.

(N.N. 76-56)

Abonnement på UFO-NYT 1976

SUFOI's »kuvert-service«. For en merpris af kr. 10,- for hele året bliver UFO-NYT 1976 sendt direkte fra ekspeditionen til Dem. Se omtalen i UFO-NYT nr. 6, 75 på side 237.

*I »åben« forsendelse er
prisen for årgang 1976
kun kr. 55,-*

KUL-MONOOXID: Et hold rumvidenskabsmænd har påvist kul-monooxid (kulilte) - CO - i de øvre atmosfærelag på både Jorden, Mars og Venus. Fundet synes at vise, at CO er en gennemgående bestanddel i de øvre atmosfærelag på planeterne, og kan evt. medvirke til en bedre forståelse af den følsomme balance i vor egen øvre atmosfære. Den fundne CO opstår ved naturlige processer, idet sollyset spalter det tilstedeværende kuldioxid, CO₂.

(N.N. 76-40)

NORDLYS-UNDERSØGELSE: Den 17. marts opsendes den første af fire internationale forskningsraketter til undersøgelse af nordlyset fra svensk område. Ved den første affyring anvendes en 1-trins Aries raket, der er forsynet med 250 kg videnskabelige måle- og registreringsapparat. Projektet er planlagt af Tyskland og USA og har fået betegnelsen Project Porcupine. Opsendelsen sker nær Kiruna i Nordsverige. Bl. a. vil der i 450 km's højde bringes 2 beholdere med barium til eksplosion for at afsløre magnetiske kraftlinier.

(N.N. 76-44)

NATO-Satellit: Nr. 3 i en række af militære kommunikationssatellitter, der skal benyttes af NATO, skal efter planerne opsendes den 22. april fra Cape Canaveral. Sonden - NATO 3-A - anbringes i synkron bane i 36.000 km's højde over ækvator ud for Afrikas vestkyst. Sonden er trommeformet, 2,2 m i diameter og 2,23 m lang. Totallængden incl. antenner er 3,1 m. Vægten er 720 kg ved opsendelsen og 310 kg, når sonden har affyret sine motorer for at komme ind i den stationære bane.

(N.N. 76-46)

VIKING-SONDERNE: Efter hele 11 måneders rejse og efter at have tilbagelagt 736 millioner km får VIKING-Lander kun 5 minutter til at analysere og optegne Mars' nedre atmosfære. Sonden vil måle temperatur, tryk og tæthed i de sidste 100 km af den nederste del af planetens atmosfære, når den sætter farten ned fra 4,5 km/sek. til en langsom svæven på 3 m/sek. under landingen på MARS's overflade den 4. juli kl. 21.41. (9:41 p.m. EDT). Under de sidste 6 km's nedtur afkaster Lander-modulet sit aerodynamiske skjold og faldskærmene åbnes til en forhåbentlig heldig landing.

(N.N. 76-59)

Fl. Ahrenkiel

MOSKVA RADIO OM UFO'er

Moskva Radio har som mange andre store radiostationer også dansk-sprogede udsendelser. Nogle af disse udsendelser bringer f. eks. svar på nogle af de spørgsmål, som lytterne kunne tænke sig at vide mere om.

Et medlem har henledt SUFOIs opmærksomhed på, at et spørgsmål om UFO'er i begyndelsen af 1976 blev besvaret således af Moskva Radio (der foruden på flere bølgelængder i kortbølgeområdet også sender på 201 meter mellembølger):

UFO'erne eller »de flyvende tallerkner«, som man populært kalder dem, er et spørgsmål der har optaget sindene siden 1947. Og det er et af de emner, der er skrevet mest om i det sidste kvarte århundrede. Er det fantasi eller er det virkelighed?

Første gang, der var tale om dette fænomen, var i sommeren 1947, da en amerikansk forretningsmand Kenneth Arnold påstod at han på en flyverejse langs Andesbjergene havde bemærket 9 lysende skiver, som fløj i formation med en hastighed af ca. 3.000 km/t. Videnskabsmændenes reaktion på dette fænomen var, at der ikke var tale om rumskibe fra andre planeter, men om skyer, der drev af sted i stor fart langs bjergene.

Snesevis af fotografier, der er optaget af geografer og meteorologer i nærheden af bjergkæder, bekræfter denne formodning. Men meddelelserne om mystiske objekter på himlen blev flere og flere. De observeredes både i dag- og nattetimerne, nogle var runde, andre flade, det forekom både enkeltvis og gruppevis, for det meste var de selvlysende, nogle endog i flere faser.

Videnskabsmændene i Vesten delte sig i to grupper: den ene gruppe forklarede UFO'erne som fejlfortolkning af meteorologiske og astronomiske fænomener, mens andre mente, der kunne være tale om rumobjekter fra andre planeter eller endog fra andre stjernesystemer.

Professor i astronomi ved Harvard universitetet Menzel foretog en indgående analyse af et omfattende materiale. Og han kom til det resul-

tat, at i 80% af de tilfælde, hvor folk mente at have observeret UFO'er, var der i virkeligheden tale om lyn, lysende meteoritter, skyer, flyvemaskiner, balloner, projektørstråler og oven i købet aviser, som var båret op af vinden. De resterende observationer henførte professoren til optiske fænomener såsom luftspejlinger og lysets brydning i iskrystaller i luften. Det er også værd at bemærke, at de astronomer og andre videnskabsmænd, som konstant holder opsyn med jordens atmosfære, ikke har observeret UFO'er. Man må jo regne med, at hvis disse objekter virkelig fandtes, måtte disse specialister være de første til at opdage dem.

Her i Sovjetunionen tog man spørgsmålet om UFO'er op på et særligt møde i 1968 i videnskabsakademiets sektion for almen og anvendt fysik. Her blev der aflagt rapport af akademi-medlem Lev Arzimovitj, og i en resolution fra mødet konstateredes det, at der var tale om sensationspropaganda, som ikke havde noget videnskabeligt grundlag, og at de iagttagne objekter kunne forklares ad naturlig vej.

UFO-Nyts kommentar:

Udsendelsen bærer præg af, at man ikke har haft det allerbedste kildemateriale at øse af i sammensætningen af svaret. I det følgende tages derfor et par af oplysningerne op til revision.

Amerikaneren Kenneth Arnold havde jo ikke på sin flyvetur forvildet sig til Andesbjergene i Sydamerika, men fløj rundt i Mount Rainier-bjergplateauet i USA, bl. a. for at lede efter et forsvundet C-46 fly fra U.S. Navy. (Se bl. a. omtalen i UFO-ORIENTERING side 20-25).

Hastigheden på de ni lysende genstande beregnede han på grundlag af den tid det tog dem at tilbagelægge afstandene mellem forskellige bjergtoppe, og farten udregnedes til ca. 2.100 km/t.

Der dukkede mange »forklaringer« op, men de »skyer som skulle drive af sted langs bjergene i stor fart, og som der er taget så mange fotos af«, har jeg ikke tidligere stiftet bekendtskab med. Muligvis tænker Moskva Radio her på skyformationen Cumulus Lenticularis, der netop kan have et linseformet udseende. MEN

de udmærker sig for øvrigt ved tilsyneladende at stå stille i luften!!

Professor Menzel's »indgående analyser« af UFO-problematikken har vi tidligere beskæftiget os med. Mest rammende har *professor i atmosfærisk fysik(!)*, James E. McDonald, sikkert udtrykt det i sit foredrag for »The American Society for Newspaper Editors« i Washington, D.C. den 22. april 1967.

Dette foredrag var et så væsentligt indlæg i UFO-debatten verden over, at SUFOI fik manuskriptet oversat og udgivet på dansk. Titlen var »UFO'er – det største videnskabelige problem i vor tid?«

Heri påpeger professor McDonald bl. a., at Menzel i sit forsøg på at bortforklare en hel række berømte UFO-tildragelser påberåber sig spejlsingsfænomener m.v., der overhovedet ikke forekommer i atmosfæren.

At videnskabsmænd, »der holder opsyn med jordens atmosfære« ikke skulle have observeret UFO-fænomener, må vist bero på en misforståelse eller manglende viden hos Moskva Radio. Her skal blot til orientering gives nogle ganske få eksempler:

Fænomener ved Chile-observatorium

I forbindelse med et undersøgelsesprogram for natlige lyn-forekomster i atmosfæren, blev der af prof. Gabriel Alvia! Caceres, Centret for Kosmisk Stråling, Fakultetet for Matematik og Fysik under Chiles Universitet, observeret en række lysende fænomener, der unddrager sig forklaring. (Se omtalen i UFO-Nyt nr. 8, 1968).

Observationerne blev foretaget fra Infierillo-observatoriet, der er beliggende i 4.343 meters højde i Andesbjergene. De observerede fæno-

mener har fået betegnelsen F.P.E., og de viser sig som stjerner i størrelsesordenen nul til én. De er mobile og kan stå stille i rummet. Fotos, der er taget på tidspunkter, hvor objekterne stod stille, viser lysende fresnel-ringe (brydningsfænomener).

Dette foto er taget fra Infierillo-observatoriet kl. 01.35 GMT den 17. maj 1968 og er ét ud af 3 fotografier, der blev taget over en periode på 60 minutter.

Russiske videnskabsmænd observerer UFO'er

En 8 mand stor geofysisk ekspedition fra Lenin-grad camperede den 16. august 1960 i Kasakhstans bjerge. Kl. 23.00 kom der pludselig et orangefarvet, glinsende, linseformet objekt til syne oven over bjergtoppene. Ekspeditionens leder, Nicolai Sochevanov, doktor i geologi og mineralogi, fortalte, at det mærkelige objekts diameter var 50% større end månens. Objektet opretholdt vedvarende sin hastighed, fløj fra nord mod syd, zigzaggede mod nordøst, gjorde en bue og forsvandt bag bjergene. Objektets ender var mindre lysende end dets midterste del.

I 1965 så dr. Ludmilla Tsehanovich i Kaukasus en skinnende skiveformet genstand med en kabinelignende kuppel.

3 astronomer fra Litauens Astronomiske Selskab iagttog den 26. juli 1965 de natlige skyformationer fra Ogra-observatoriet i Letland. Pludselig fik de øje på et stjerneagtigt objekt, der drev langsomt vestpå. Set gennem kikkert så det ud, som om lyset havde en skarp trekantet afgrænsning. Et teleskop blev rettet ind mod genstanden. Her viste lyset sig som en sammensætning af fire mindre genstande, bestående af en central sfære, omgivet af tre andre sfærer i en afstand af det dobbelte af den centrale sfæres diameter. De tre lys drejede sig langsomt omkring det centrale, mens hele gruppen langsomt bevægede sig hen over himlen, idet den samtidig aftog i størrelse. Efter ca. 20 minutter bemærkede de tre astronomer, at de tre yderste lys fjernede sig fra det midterste, og kl. ca. 22.00 var der intet mere at se. Farven var grøn, og højden over horisonten i nordvest var ca. 60°. Afstanden i starten blev bedømt til ca. 5 kilometer.

Vidnerne var astronomerne Robert Vitolniek, medarbejder ved USSR's videnskabelige akademis astrofysiske observatorium, og Ian Melderis og Esmeralda Vitolniek.

Mange andre observationer – heraf mange fra østlandene – kunne nævnes med videnskabsmænd som observatører.

Men der er jo nok tale om »sensationspropaganda uden videnskabeligt grundlag«, og alt kan – som sædvanligt – forklares ad naturlig vej.

Akademimedlem Lev Arzimovitj har talt, og derefter haver man sig at rette. Sådan er betingelserne desværre ofte.

Dog ville det sikkert nok have udvidet horisonten væsentligt, dersom Moskva Radio havde gjort sig den ringe ulejlighed at kontakte

professor Felix U. Ziegel ved luftfartsinstituttet i Moskva. Han har i 20 år beskæftiget sig seriøst med og undersøgt UFO-tildragelser i Sovjetunionen og andre østlande. Det viser sig, at alle disse observationer i et og alt er samstemmende med observationerne fra de vestlige lande.

Så snart vi har mulighed herfor vil SUFOI udsende en samling af de vigtigste og mest interessante UFO-observationer fra Sovjetunionen og Tjekkoslovakiet tilligemed en orientering om UFO-sagens udvikling i de to østlande.

Ole Henningsen

UFO-observationer holdes som tophemmeligheder i 50 år!

Det amerikanske luftvåben har i sinde at bevare sin omfattende UFO-undersøgelse, Project Blue Book, som en tophemmelighed i måske mere end 50 år, erfarer »National Enquirer«.

Skønt de officielle undersøgelsesrapporter fra luftvåbnet om uidentificerede flyvende objekter bliver anbragt i det amerikanske rigsarkiv, vil offentligheden kun få tilladelse til at se en censureret version.

Syv reserveofficerer fra luftvåbnet er nu i gang med at slette enhver oplysning, der kunne identificere øjenvidner til UFO-observationer, inklusive alle konklusioner om vidnernes troværdighed og data, der angår luftvåbnets undersøgelsesteknik. (Læs: UFO – dokumenteret. Skrevet af J. Allen Hynek. Udgivet af SUFOI/Strubes Forlag.)

»Hvis de udelader alle disse oplysninger, er optegnelserne værdiløse«, udtalte Jack Acuff, der er leder af National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP). Andre undersøgelsesorganisationers talsmænd er enige.

Blue Books optegnelser indeholder officielle rapporter fra luftvåbnet om 12.618 observationer og efterfølgende undersøgelser, der daterer sig fra 1947 til 1969, da luftvåbnet opløste

projektet. 701 mystiske observationer er stadig uforklarlige.

Kaptajn Gary Hawksworth, der er informationsofficer for luftvåbnet i Pentagon, sagde til »Enquirer«: »Ingen vil få lov til at se det oprindelige materiale«. En officiel talsmand for De nationale Arkiver, Francis Heppner, udtalte: »Sådanne restriktioner må respekteres af Arkiverne i en periode op til 50 år, hvis man får ordre til det af gaverne«.

Andre UFO-undersøgere var vrede og rystede over beslutningen om at tilbageholde de officielle dokumenter fra offentligheden. »Luftvåbnet ødelægger undersøgelsesværdien af Blue Books optegnelser«, sagde Jim Lorenzen, talsmand for Aerial Phenomena Research Organization (APRO).

Professor J. Allen Hynek, direktør for Dearborn observatoriet ved Northwestern University og tidligere rådgiver om UFO'er for luftvåbnet, sagde, at han var enig i beslutningen om at ville beskytte vidnernes privatliv.

»Imidlertid ser det for mig ud til, at de kunne ændre historiens gang, hvis de tilbageholdt fakta fra undersøgelserne«, tilføjede Hynek.

National Enquirer, 6. januar 1976/B.S.

Astronomi- professor tog UFO-fotos

Professor J. Allen Hynek, der i mange år var U.S. Air Force's videnskabelige rådgiver i UFO-spørgsmål, viste i sin bog »The UFO Experience – A Scientific Inquiry«, to fotos (fig. 9 og 10) taget fra en flyvemaskine i 30.000 fods højde. Professor Hynek efterlyste en forklaring på det observerede – og fotograferede – objekt. Måske, skrev Hynek, kunne det identificeres som et naturligt (natural?) objekt. Selv havde professoren ikke været i stand til at identificere objektet. MEN, som han skrev, dette er to fotos, som jeg kan garantere for.

SUFOI udsendte Hyneks bog på dansk under titlen »UFO - dokumenteret«, og billederne blev endnu engang diskuteret. Det var den almindelige opfattelse, at professor Hynek på en eller anden måde selv måtte have været til stede under optagelsen.

I bogen »The Edge of Reality« – A Progress Report on Unidentified Flying Objects« af J. Allen Hynek og Jacques Vallee, optræder disse to

fotos endnu engang. Og her lægges der ikke skjul på, at billederne er taget af professor Hynek selv under en flyvetur med en passagermaskine. Hastigheden var mach 0,8 og objektet var i syne længe nok til at Hynek nåede at få sit fotoapparat frem fra bagagen under flysædet og tage to fotos af objektet.

Alene maskinens hastighed på optagelsestidspunktet kan udelukke mange »forklaringer«, men UFO-Nyts læsere er velkomne til at bidrage til opklaringen af det fotograferede objekts natur.

Ole Henningsen

KIKKERTER:

Har De interesse i, hvad der foregår på himlen, så skulle De skrive efter specialbrochurer over kikkerters. Vi har fået et godt tilbud fra et af vore medlemmer på både forskellige typer astronomiske kikkerters samt forskellige specialkikkerters med zoom, vidvinkel, monokularer, i store udgaver eller lommekikkerters.

Men det haster. Send inden 1. august 1976 navn og adresse samt 1.50 kr. i frimærker til nedenstående adresse, og De vil efter denne dato uden forbindelse modtage udførligt brochuremateriale samt prisliste.

*Ole Henningsen,
Duegård, Nakskovvej 5,
4920 Søllested.*

Figur 9.

Figur 10.

Tilfældet profeten Ezekiel:

Det er sikkert ikke helt ukendt for mange af vores læsere, at gamle legender og sagn har givet UFO-forskere noget at tænke over, samt at nogle mener at kunne finde sikre beviser disse steder for, at vor jord i tidligere tider har haft besøg af astronauter fra andre planeter. En af de »gamle bøger«, der tit står for skud mht. mulige beretninger om fortidige astronauter, er Biblen og særligt beretningen om profeten Ezekiels himmelfærd. For kort tid siden udkom en

bog om Ezekiels rumskib, idet NASA-teknikeren J. F. Blumrich udgav »The Space-ships of Ezekiel«, hvori han mener at kunne rekonstruere det rumfartøj, som Ezekiel blev hentet af.

Andre har også beskæftiget sig med denne sag, og sidst har SUOFI fået et kort indlæg om dette emne fra vor kontaktmand Kiril Terziev i Jugoslavien. Indlægget med to illustrationer bringes nedenfor:

»Manden i det linnede klædebon og med skrivetøj (blækhorn) ved lænden« – – – på en tegning fra Thrakien??

af Kiril Terziev.

Billedet, der illustrerer denne artikel (samt udsnitsforstørrelsen), fandt jeg i en bog, eller rettere i et bind med fotografier, publiceret i Sofia, Bulgarien i 1962. Bogen omhandler et bjerg i den bulgarske del af Makedonien, kaldet »Pirin« af de makedonske slaver efter den slaviske tordengud Perun. På billedet vises en lille tavle fra et gammelt thrakisk tempel nær Razlog, en lille by ved foden af Pirin. Bogen er ikke kun om arkæologi eller mytologi.

I relieffet på den lille tavle vises en kamp mellem en mand (en gud?) og et fantastisk dyr. Ifølge min opfattelse er det en naiv opfattelse af et sceneri, der mange gange er blevet set af oldtidens mennesker. Det er muligt, at disse ikke forstod at manden, der er en fortidig astronaut, kun er ved at åbne lemmen eller døren (mund-) på en flyvende maskine (Dyr!).

Dette fantastiske dyr har det hele: Geometriske og zoomorfiske (dyreornamentik) elementer, der er karakteristiske for de tidligere tiders afbildninger af UFO'er. UFO'et afbildes i form som en båd eller halvmåne. På halvmånens ene horn er der en fiske- eller fuglehale og på det andet munden med åbent næb, hvori manden stikker sin venstre hånd. Under munden er der øjensynlig flammer. På halvmånens konkave side er der placeret en cirkel.

Jeg vil bede UFO-Nyts læsere om at bemærke den ting, som er på mandens venstre side. Det er ikke et sexuel organ, som nogle måske vil tro ved første øjekast, på grund af

1. Tingstens position
2. Manden er påklædt
3. Sceneriet bærer intet erotisk præg

Efter min mening er denne tingest en eller anden teknisk indretning. Sådan en tingest – kaldet et »blækhorn« – er omtalt som værende på siden af »manden i det linnede klædebon« i Profeten Ezekiels bog i Biblen:

IX,2: Og se, seks mænd kom fra den øvre nordport, hver med sin stridshammer i hånden, og én iblandt dem bar linnede klædebon og havde et skrivetøj (blækhorn) ved sin lænd. Og de kom og stillede sig ved siden af kobberalteret.

IX,3: . . . og han råbte til manden i det linnede klædebon og med skrivetøjet ved lænden,

IX,4: Og Herren sagde til ham, gå midt gennem byen . . .

IX,11: Og se, manden i det linnede klædebon med skrivetøjet ved lænden kom tilbage og meldte: Jeg har gjort som du bød.

X,2: Så sagde han til manden i det linnede klædebon: Gå ind mellem hjulene under keruberne, og tag hænderne fulde af glødende kul fra rummet mellem keruberne og strø det ud over byen. Og jeg så ham gå derhen.

X,3: Keruberne stod sønden for templet, da manden gik derhen . . .

X,6: Så bød han manden i det linnede klædebon: Tag ild fra rummet mellem hjulene, inde mellem keruberne. Og manden stillede sig hen ved siden af det ene hjul.

X,7: Og (manden) rakte hånden ind i ilden som brændte mellem keruberne og kom ud med noget deraf . . . og lagde det i hænderne på ham, der var klædt i linnede klædebon, der tog det og gik derfra. (Denne sidste sætning findes ikke i min bibeludgave, som fortsættelse af X,7. Fl. A.)*)

fortsættes side 130

Oversættelsen af bibelcitaterne har jeg (Fl. A.) taget fra min danske bibel, hvor der bl. a. står skrivetøj i stedet for det af Kiril Terziev anvendte »blækhorn« – men meningen er utvivlsomt den samme. Pointen i Terzievs indlæg er nok, at det er tvivlsomt, om det blot er et blækhorn – eller skrivetøj – der beskrives, og som gengives to så forskellige steder i forskellige sammenhænge. Den bibelske beskrivelse er stykker fra Jerusalems ødelæggelse pga. afgudsdyrkelse, og i fortsættelse af ovennævnte citater findes bl. a. beskrivelsen af det omtalte »rumskib«, X,8 – X,22.

Om tekstens udlægning kan der vel diskutere-

res, men synspunktet mht. det tekniske udstyr, »blækhornet«, er vel ny og det skader næppe at være på udkig efter paralleller andre steder.***) UFO-Nyt's læsere er velkomne med kommentarer eller andre eksempler på ovenstående.

Fl. Ahrenkiel

*) Er medtaget i min udgave fra 1878, udgivet »Paa det Britiske og Udenlandske Bibelselskabs Bekostning«. IOKj

**) Er der måske tale om noget tilsvarende hos »de sælsomme skikkelser« i Santa Isabel? se UFO-Nyt nr. 6/1975, side 241 og 245. IOKj

UFORALIA

Et nyt tidsskrift med navnet UFORALIA er dukket op på den danske UFO-arena. Initiativtageren – Willy Wegner, DUFOC – behøver vist ingen nærmere præsentation. I utallige sammenhænge har han været en utrættelig deltager i den hjemlige UFO-debat i mange år.

Har vi så overhovedet brug for et nyt UFO-blad? Hvis der havde været tale om et traditionelt UFO-blad, havde jeg straks svaret nej. Men hør blot hvad redaktøren selv skriver om sit blad:

Uforalia er et tidsskrift der udelukkende beskæftiger sig med ufo-litteratur og litteratur fra tilknyttede aspekter. Desuden vil Uforalia følge ufo-sagens historiske udvikling i såvel fortid som samtid.

Uforalia vil udkomme uregelmæssigt, afhængig af relevant stof. Indholdet vil blive delt op i sektioner, som f. eks.

Bibliografisk arbejde.

Anmeldelser og omtale af litteratur.

Uddrag af bøger eller etapevis udgivelse af større værker.

Artikler af almen karakter med tilknytning til ufo-litteratur.

Interviews med f. eks. forfattere, udgivere, redaktører af ufo-blade m. fl.

Pressenyt.

Ufologiens historiske udvikling.

Uforalia vil være duplikeret på enkelsider i A4-formatet, lejlighedsvis suppleret med offset-trykte ark med illustrationer. Uforalias sideetal vil være forskelligt fra nummer til nummer.

Abonnement:

Det er ikke muligt at abonnere på Uforalia i traditionel forstand. Man kan tilmelde sig en af to ordninger:

1) Man kan få Uforalia tilsendt kontinuerligt. Man betaler så for det enkelte nummer på et vedlagt giro-kort indenfor en måned.

2) Man kan tilmelde sig den ordning at få tilsendt et brevkort hver gang et nyt nummer af Uforalia udkommer. På brevkortet vil der stå hvilket nummer det drejer sig om samt prisen. Man kan så bestille bladet ved at indsende beløbet på giro.

I begge tilfælde gælder det, at man først skal udfylde en tilmeldelsesblanket hvor man gør opmærksom på hvilken ordning man tilslutter sig. Det er i øvrigt muligt at opsig den givne ordning til enhver tid.

Ved alle henvendelser til bladet bedes man huske at vedlægge en frankeret svarkuvert.

Henvendelse kan ske til:

*Dansk UFO Center,
Postboks 85,
7700 Thisted.*

Der er allerede udkommet 2 nr. af UFORALIA, så der er taget hul på den store bunke af bøger, som har ligget og ventet på en anmeldelse. Det er ikke udelukkende de nyeste bøger der omtales, også ældre litteratur, der stadig kan fås, er medtaget.

Alle former for bøger, hæfter, tidsskrifter m.m., der blot har lidt tilknytning til ufo-aspektet, kan ventes anmeldt i Uforalia. Mange forlag og foreninger har allerede opdaget UFO-RALIA, således at der tilsendes anmeldereksemplarer.

Imidlertid er det ikke meningen udelukkende at bringe anmeldelser i Uforalia. I nr. 3 vil der således blive bragt en bibliografi over Skandinavisk UFO-litteratur 1950-1975.

I nr. 4 bringes bl. a. et interview med Peter Juhl Svendsen fra forlaget Sphinx & Nihil.

Indholdsanalyser af forskellige tidsskrifter kan også ventes på et givet tidspunkt.

De anmeldte bøgers rækkefølge er vilkårlig, ligesom anmeldernes meninger om en given bog beror på et personligt skøn og vurdering.

Hvis man er interesseret i at følge med i, hvad der verden over kommer på markedet af UFO-litteratur, er det naturligvis nemmest at købe det hele, og så læse det. MEN da det er de færreste forundt både af økonomiske og tidsmæssige årsager, så er her en god chance for at skaffe sig et overblik over den brogede landhandel, der benævnes UFO-litteratur.

UFORALIA's anmeldelser er glimrende skrevet med et blink i øjet, af og til med en bidende ironi, der vidner om et godt kendskab til og et afslappet forhold til stoffet, som mange kunne lære en del af.

De to udkomne nr. af bladet har været både interessant, oplysende og fornøjelig læsning, som kun kan anbefales til andre.

Ole Henningsen

Nyt tilbud til læserne:

KÆMPE FARVE- PLAKAT

efter UFO-fotografi

International UFO-plakat – med tekst på 4 sprog – udarbejdet i samarbejde med SUFOI. Virkelig fornemt udført, med hovedmotiv i 4-farvet tryk og 3 mindre sort/hvide fotos (heraf totalbilledet, hvoraf hovedmotivet er et udsnit) som »vignetter« i siden. Plakaten måler **62x93 cm** og tilsendes forsvarligt emballeret i kraftigt paprør for – pr. stk. –

kun kr. 25,00

incl. moms og forsendelse

Bestilling sker lettest pr.

GIRO 9 11 77 25 (skriv venligst: »FARVEPLAKAT« i rubrikken »Eventuelle meddelelser . . .«) **SUFOI – E. B. Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde.** Bestil i dag (leveringstid ca. 2-3 uger).

NB: Også en oplagt gave til venner i udlandet!

UFO opførte luft- ballet

Sangeren Mel Tormé afslører for første gang, at han har set et utroligt UFO.

»Jeg er ikke nem at narre«, sagde sangeren. »Jeg har flyvercertifikat, og tro mig, aldrig i alle de timer jeg har fløjet, har jeg set noget i luften, der var i stand til at manøvrere i den fart, som tingesten her kunne.

Det var i New York City en hed, fugtig dag i august 1963. Jeg var længe oppe, fordi jeg arbejdede med et arrangement til en ny sang. Ca. kl. 2 om natten gik jeg en tur ud med hunden, og næsten straks blev min opmærksomhed rettet i retning af East River.

Op dér – glidende ud af rummets mørke – kom dette glødede røde objekt«.

Først var det mærkelige objekt »kun en plet mod himlen«. Det bevægede sig så til en position næsten lige over Tormé, så han kunne se en form bag det glødende lys.

»Jeg kunne se et mærkeligt tallerkenformet fartøj«, fortalte han. »UFO'et var ca. 1500 meter oppe, det så lige ned på mig. Det lignede intet luftfartøj, jeg kender – og jeg kender dem alle«.

Pludselig fløj UFO'et mod syd. »Det bevægede sig hurtigt – hurtigere end mine øjne kunne følge«. En brøkdel af et sekund senere standsede det brat.

»Det standsede pludseligt, som om det var stødt på en usynlig hindring. Så begyndte det at foretage »ottetals« manøvrer og »sløjfer«. Det lavede et rigtigt show, fór frem og tilbage, som om det opførte en luftballet.

Dets »umulige« vinkelrette drejninger trodsede bogstavelig talt aerodynamikkens love«.

Mel sagde, at intet menneske kunne have modstået de kolossale tyngdekræfter skabt af fartøjets hastige acceleration. »Hvem der end var om bord må de have været lavet af stål«.

Efter fem minutters forløb fór UFO'et bort, siger sangeren, som tilføjede, at det sandsynligvis var et fartøj fra en anden verden. »Beskrivelser fra andre observationer af lignende fartøjer efterlader for mig kun ringe tvivl om, at dette var, hvad almindeligvis benævnes en flyvende tallerken«.

National Enquirer, 23.12.1975 /B.S.